

СВОБОДА

Видає Український Народний Союз

Пам'ятаймо
про
Україну!

Рік 122, ЧИСЛО 40, П'ЯТНИЦЯ, 2 ЖОВТНЯ 2015 РОКУ

1893

Vol. 122, No. 40, FRIDAY, OCTOBER 2, 2015

\$2.00

ПРОВІДНА ТЕМА ДНЯ

Справа Ігоря Мосійчука і її контекст

Петро Часто

17 вересня у Верховній Раді, просто під час засідання, сталася приголомшлива подія: Генеральний прокурор Віктор Шокін, сказавши пару вступних слів про свої великі успіхи в боротьбі з корупцією у верхніх ешелонах влади, а також у парламенті, запропонував припинити депутатам подивитися на відеозапис – як переконливе свідчення цієї боротьби. Справді – такого сюжету ніхто в залі не очікував: член фракції від Радикальної партії Ігор Мосійчук розповідає комусь, яка „такса“ хабарів існує у парламенті за різні депутатські послуги і сприяння підприємцям, і скільки тисяч гривень він в оцю хвилину має одержати за якісь конкретні послуги, щоб цими грошми поповнити касу Радикальної партії.

В залі – німа тиша. Тріюмфуючим голосом В. Шокін – той самий В. Шокін, що є одним з найяскравіших вособлень корупції в Україні і за відставку якого в парламенті вже зібрано 115 голосів, просить голову Верховної Ради Володимира Гройсмана внести на негайний розгляд питання про скасування депутатської недоторканості з І. Мосійчука і дозволу на його арешт. В. Гройсман, забувши, що у цій залі господарем є він, а не Генеральний прокурор, поставив цю прокурорську пропозицію на голосування. „За“ – 262 голоси.

Тут же група до зубів озброєних „беркутівців“ на чолі з керівником Державної охорони Валерієм Гелетеем, теж славнозвісним, у знаках наведення, генералом, виводить І. Мосійчука з залу і садовить в міліційне авто з загратованими вікнами.

Хабарництво, що й казати, – ганебне явище. Тим більше, коли йдеться про партійне середовище, котре на кожному кроці підкреслює свій патріотизм і вірність національним інтересам України. Немало людей в Україні хоче чути саме те, що на словах ісповідує Радикальна партія. І це зрозуміло. Праве крило в українській політиці, в умовах невідступних загроз свободі і незалежності України, повинно бути сильним, безкомпромісним і впливовим – проте впливовим передусім чесністю і моральністю боротьби за Україну. Тепер, після цього відеозапису, Радикальній партії важко буде відмитися, важко буде збільшити кількість прихильників.

І все ж ця історія з І. Мосійчуком не є однозначною, якщо взяти до уваги загальноукраїнський політичний контекст. В кожному разі, на цей непристойний вчинок „радикала“ суспільство не відповіло такою ж однастайністю, як Верховна Рада. Що ще дивніше – далекі від категоричного осуду й експертні кола: дев'ять з десяти політологів говорять не так про І. Мосійчука, як про грубе порушення Генпрокурором В. Шокіним і головою Верховної Ради

(Закінчення на стор. 16)

В Нью-Йорку відбулися акції протесту

Українці принесли великий прапор на протест проти російської агресії. (Фото: Левко Хмельковський)

Левко Хмельковський

НЬЮ-ЙОРК. – Американська Європейська Рада Солідарності, яку заснували у США етнічні представники країн Східної Європи, Балтії та Кавказу у відповідь на загрозу експансії з боку Росії, підтримала Український Конгресовий Комітет Америки (УККА) й усю українську громаду у проведенні протесту проти агресії Російської Федерації.

Спільна акція протесту відбулася 27 верес-

ня біля Головного бюро ООН з нагоди приїзду на Генеральну Асамблею ООН Президента Росії Володимира Путіна.

З численними українцями першими прийшли грузин Майкл Гокінідзе, білоруси Сергій Тарговець і Дмитро Левіт, італієць Альберто Зеппієрі з Анжеліною Фесун, польська родина Артур та Ірина Мілевські з дочкою Анею, кримський татарин Улькер Османов, литовці, латвій-

(Закінчення на стор. 11)

Президент України відвідав США

НЬЮ-ЙОРК. – 26-29 вересня Президент України Петро Порошенко перебував у США з нагоди 70-ої сесії Генеральної Асамблеї ООН.

27 вересня він виступив на відкритті пленарного засідання „Майбутнє впливу“ під час 11-ої щорічної зустрічі Глобальної ініціативи Біла Клінтона (Clinton Global Initiative) в Нью-Йорку. П. Порошенко у своєму виступі зазначив, що від успіху вирішення ситуації в Україні зараз залежить глобальна безпека. Він відзначив, що Україна потребує допомоги, в тому числі для укріплення своєї оборони. За словами П. Порошенка, Україні не потрібна летальна зброя, але існує необхідність в забезпеченні засобами радіоелектронної боротьби.

„Україна зараз – форпост глобальної свободи та безпеки, і ці додаткові інвестиції – це інвестиції у власну свободу та безпеку Європи та всього світу“, – зазначив П. Порошенко. Він подякував Б. Клінтонові за унікальну можливість донести позицію щодо ситуації в Україні

(Закінчення на стор. 14)

Президент України Петро Порошенко промовляє в ООН. (Фото: Прес-служба Президента)

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

■ Марина Порошенко відвідала музей

НЮ-ЙОРК. – Дружина Президента України Марина Порошенко 27 вересня відвідала Український музей, де зустрілася з родинами, які всиновили дітей з України. На зустрічі були присутні 20 дітей з 12 родин, які приїхали з різних куточків США. Виступаючи перед представниками української громади і членами управи музею, М. Порошенко назвала Український музей осередком знань про велику країну героїв у центрі Європи. На згадку про зустріч дружина Президента подарувала дітям національні обереги – ляльки-мотанки. Зустріч завершилася спільною екскурсією. Гості оглянули експозицію, присвячену подіям Революції Гідності, виставку робіт українських художників-авангардистів 1910-1920 років та завітали на відкриття персональної виставки українського художника Зеновія Онишкевича. Музей також отримав у подарунок від М. Порошенко мистецький альбом з роботами видатного українського скульптора Іоанна-Георгія Пінзеля, біографічну книгу „Борис Возницький. Володар кам'яного персня“, а також книгу-реквієм „Небесна сотня“. („Укрінформ“)

■ Завод позбавили сировини

АРМЯНСЬК, Крим. – 28 вересня учасники акції бльокади Криму перекрили залізницю, що вела до заводу „Кримський титан“ в Армянську, який працює на українській сировині. На коліях встановлений протитанковий їжак і два великі бетонні бльоки. „Кримський титан“ має власну залізничну гілку для перетину кордону Херсонської області і Криму, також він використовував власний льокомотив. (УНІАН)

■ Поранених лікують у США

ВАШІНГТОН. – У одному з найстаріших американських медичних військових центрів „Волтер Рід“ проходять реабілітацію п'ять українських ветеранів війни. 28 вересня до шпиталю приїхала знімальна група „Голосу Америки“. Серед поранених 50-річний Олександр Косолапов з міста Щастя, який вчиться ходити на милицях, Вадим Мазніченко з Миколаївської області. Володимир Брижак 26 вересня вже поїхав до України. („Голос Америки“)

■ Побилися за церкву

ТЕРНОПІЛЬ. – 21 вересня сталася масова бійка у селі Катеринівка на свято Різдва Пресвятої Богородиці між православними Московського і Київського Патріархатів. Непорозуміння загострилися після того, як священик відмовився „Отче наш“ читати українською мовою і не хотів безкоштовно молитись за чотирьох хлопців з села, які загинули на Донбасі. Тепер конфлікт врегульований. До листопада громади ділитимуть єдину в селі церкву порівну і проводитимуть богослужіння у ній по черзі. У селі зібрали 148 підписів за Київський Патріархат, а живе дорослих у селі 202 особи. (Радіо „Свобода“)

■ Покарали підприємців за порушення

КИЇВ. – 28 вересня Державна фіскальна служба під час перевірок протягом січня-серпня виявила, що 57 відс. підприємців виплачують робітникам платню з порушенням закону і нарахувала до сплати в бюджет понад 490 млн. грн. податку на доходи фізичних осіб та карних санкцій. Відомство виявило понад 61 тис. найманих працівників, які працювали без укладання трудових угод з роботодавцями. За рахунок спільних заходів 12,6 тис. суб'єктів господарювання підвищили рівень платні своїм працівникам, внаслідок чого до бюджету додатково надійшло понад 18,4 млн. грн. („Українська правда“)

■ Попросили прискорити обмін

КИЇВ. – Сестра Надії Савченко Віра 25 вересня звернулася до Президента України Петра Порошенка з проханням активізувати обмін Н. Савченко та режисера Олега Сенцова на російських військовослужбовців Олександра Александрова та Євгена Єрофеева, затриманих на Донбасі. Лист-звернення з цього приводу підписали 102 народні депутати. (Радіо „Свобода“)

Петро Порошенко на саміті в ООН: „Україна прагне миру та процвітання“

27 вересня Президент України Петро Порошенко виступив на саміті з прийняття Цілей сталого розвитку (ЦСР) в рамках Генеральної Асамблеї ООН. Нижче вміщено повний текст його промови.

Шановні співголови!

Шановні колеги!

Пані та панове!

Від імені України висловлюю повну підтримку новому порядку денному розвитку ООН. Я хотів би нагадати, що в 1992 році Україна взяла участь в історичному саміті ООН в Ріо-де-Жанейро, де засвідчила свою волю формувати майбутнє на основі принципів сталого розвитку. Протягом 23 років, що минули з того часу, ми накопили великий позитивний досвід і в той же час пізнали гіркоту поразки, оскільки прихильники війни і тероризму чинили жорсткий опір прогресу в багатьох частинах світу. Далекосяжні цілі сталого розвитку і завдання, які ми оголошуємо на сьогоднішньому історичному саміті, відкривають нові горизонти для всього людства і закладають основи для стійкого розвитку нашої планети на наступні 15 років.

Ми високо оцінюємо прозорість та всеосяжність процесу підготовки, який завершився в Основі розвитку після 2015 року. Понад 25 тис. українців взяли участь у глобальних консультаціях, висловивши своє власне бачення даних цілей. Важко працюючи для того, щоб досягти Цілей розвитку тисячоліття (ЦРТ), які були встановлені 15 років тому, наші країни значно змінили життя мільйонів людей в усьому світі.

Щодо України, я хотів би підкреслити, що ми зуміли скоротити втричі рівень бідності – тим не менш, через російську агресію, ми очікуємо, що цей показник впаде, поліпшити материнську систему охорони здоров'я, майже вдвічі скоротити дитячу смертність, зменшити показники захворювання на ВІЛ/СНІД, домогтися прогресу в боротьбі з туберкульозом.

Ми продовжуємо працювати, щоб виконати наші зобов'язання для досягнення ЦРТ, пов'язані з підвищенням якості освіти, заохоченням гендерної рівності і забезпечення екологічного сталого розвитку.

Я переконаний, що ми повинні спиратися на імпульс ЦРТ для досягнення подальшого прогресу в пріоритетних областях, викладених у Порядку денному в галузі розвитку після 2015 року.

Шановні колеги! Без миру та свободи не буде ніякого сталого розвитку.

Гіркий досвід України показує, що мир і свобода є основними передумовами для досягнення ЦСР. Сталого розвитку не досягнути там, де чути вибухи і гинуть мирні люди. Його не досягнути там, де царюють агресивні ідеології, що виправдовують пригнічення одного народу іншим, де порушуються ключові права і свободи людини. Закріплення загального миру та просування більших свобод повинно стати рушійною силою наших колективних зусиль для досягнення ЦСР.

Сьогодні Україна має впроваджувати необхідні системні реформи, протидіючи російській агресії, яка намагається підірвати демократичний європейський розвиток, обраний українським народом. В результаті зрадницької російської анексії українського Криму та агресії на Донбасі тисячі людей були вбиті.

Було зруйновано критично важливу інфраструктуру. Україна втратила близько п'ятої частини свого економічного потенціалу.

Військові дії Росії проти України збільшили екологічні та епідеміологічні загрози, а також ризики, пов'язані із соціальною ізоляцією. Хемічні склади в зоні конфлікту в східній частині України та в прилеглих територіях являють собою особливу небезпеку. Є жакливі загрози потенційних техногенних катастроф.

У цьому контексті, Україна вважає, що для

ООН настав час вирішити питання захисту навколишнього середовища в конфліктах, і представити конкретні ідеї в цьому напрямку.

Зовнішня агресія призвела до появи нової форми бідності – раптової чи несподіваної бідності, яка впливає на життя близько 1,5 млн. внутрішньо переміщених осіб в Україні. Кожен день війни на українському Донбасі коштує нам близько 5 млн. дол. США, які ми могли б вкладати в процес сталого розвитку. І криза внутрішньо переміщених осіб, кількість яких складає 1,5 млн., є найбільшою проблемою не тільки України, а й всього регіону.

Україна прагне миру та процвітання, і разом з державами-партнерами докладає максимум зусиль для врегулювання конфлікту мирними дипломатичними засобами.

Після припинення військової агресії, встановлення миру і відновлення повного суверенітету України над Донбасом і Кримом буде вкрай важливо допомогти мільйонам людей повернутися до нормального життя, відновити економічну і соціальну інфраструктуру на засадах сталого розвитку. Україна готова виконати це непросте завдання і закликає всіх міжнародних партнерів до співпраці в цьому напрямку.

Пані та панове!

Україна неухильно прямує шляхом реформ, викладених у Стратегії сталого розвитку „Україна-2020“. Незважаючи на існуючі проблеми, ми переводимо наші стратегічні завдання в конкретні дії. На фоні здійснення Угоди про асоціацію між Україною та Європейським Союзом, а також протидії триваючій російській агресії, українське суспільство зосереджено сьогодні, в першу чергу, на боротьбі з корупцією, забезпеченні рівних можливостей та соціальної справедливості, ефективній системі охорони здоров'я, сприянні гідній праці, забезпеченні доступної освіти для всіх, сприянні інноваційному розвитку і стійкій інфраструктурі, забезпеченні сталого енергопостачання і продовольчої безпеки, здоровому навколишньому середовищі.

Я хотів би запевнити всіх вас, що для досягнення ЦСР на національному рівні Україна здійснюватиме нові програми і проекти, які на практиці забезпечать макроекономічну стабільність, екологічний баланс та соціальну згуртованість.

ЦСР служитимуть як загальна основа для подальших перетворень в Україні, в тому числі в контексті „Стратегії-2020“.

Як відповідальний член міжнародного співтовариства, Україна прагне брати активну участь у вирішенні поточних глобальних проблем як попередньої умови для досягнення ЦСР. Зокрема, в екологічному вимірі ми повинні діяти енергійно, щоб запобігти загрозам, спровокованим зміною клімату та деградацією навколишнього середовища. Досягнення компромісу щодо збалансованої кліматичної угоди позитивно позначиться на наших колективних зусиллях, спрямованих на досягнення цієї мети. Впровадження нових, розширених моделей науково-технічного співробітництва між державами-членами ООН, зокрема, встановлення універсального механізму передання технологій, є ключем до подолання багатьох прогалин у сфері сталого розвитку.

Шановні учасники саміту!

Я переконаний, що, працюючи рука об руку, реалізуючи наші цілі в рамках Порядку денного розвитку після 2015 року, а також спільно вирішуючи існуючі проблеми, ми забезпечимо успіх людства на шляху до прогресу.

Дякую за увагу.

Передплачайте і читайте „Свободу“

- Понад 120 років на службі діаспори
- найповніша інформація з життя українських громад в Америці
- електронний архів – www.svoboda-news.com

Відділ передплати:

973-292-9800 дод. 3042

Президент зустрівся з українцями США

Марину і Петра Порошенків хлібом-сіллю зустріли в Українському Інституті Америки.

Петро Порошенко вручає державну нагороду Тамарі Олексій.

Петро Порошенко вручає орден родині св.п. Маркіяна Паславського.

Андрій Футей вручає Петрові Порошенкові подарунок – ікону Богородиці Дарії Кульчицької.

НЬЮ-ЙОРК. – 27 вересня Президент України Петро Порошенко зустрівся в Українському Інституті Америки з українською діаспорою і наголосив на важливості єднання всіх українців, зокрема й за кордоном, задля перемоги над агресором.

„Нам, як повітря, потрібна трансатлантична єдність. Нам потрібна солідарність з Україною, адже нічого важливіше за Україну у світі зараз не існує. Це цивілізаційна боротьба, а не внутрішній конфлікт, як це намагається подати агресор“, – сказав П. Порошенко.

Він подякував за внесок української громади Америки на допомогу військовій Україні. П. Порошенко підкреслив, що найкращий сценарій – Росія повинна вивести війська, звільнити заручників, Україна відновить контроль на кордоні і за тиждень на Донбас повернеться мир. Він також назвав доброю традицією починати кожен візит із зустрічі з діаспорою.

П. Порошенка зустріли хлібом-сіллю українці в національному одязі – вишиванках. Також йому вручили подарунок – ікону Богородиці мисткині Дарії Кульчицької.

П. Порошенко вручив державну нагороду – орден княгині Ольги III ступеня – президентові Українського Конгресового Комітету Америки Тамарі Олексій, яка запросила П. Порошенка відвідати у листопаді Вашингтон для участі у церемонії відкриття Меморіалу жертвам Голодомору.

Президент П. Порошенко під час зустрічі з українською громадою, на якій були представники Українського Народного Союзу, вручив орден Данила Галицького родині американського українця Маркіяна Паславського, який загинув на Донбасі, захищаючи незалежність та суверенітет України від бойовиків та окупантів.

Присутні вшанували хвилиною мовчання загиблого українського бійця.

(Офіційне інтернет-представництво Президента України)

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

„Аерофлотів“ заборонили літати

КИЇВ. – Російським авіокомпаніям, які потрапили до санкційного списку, заборонили літати до України з 25 жовтня. 23 вересня про це повідомив Прем'єр-міністр Арсеній Яценюк. У першу чергу заборона стосується компаній „Аерофлот“ і „Трансаеро“, які, як і низка інших компаній, виконують лети до анексованого Росією Криму. Уряд також заборонив транзитні лети російських авіокомпаній через територію України, якщо їхні літаки містять товари військового призначення, подвійного призначення або російські військові сили. (Бі-Бі-Сі)

Буде „парк колонізаторів“

ДНІПРОПЕТРОВСЬК. – У місті створять „Парк радянського періоду“ з скульптур та пам'ятників, демонтованих згідно з виконанням законів про декомунізацію. Про це повідомив 25 вересня співголова комісії з питань топоніміки Вадим Шебанов. Для створення такого парку є дві земельні ділянки у житловому масиві Таромському, віддаленому від центру міста. Місцеві жителі не проти такої ініціативи. Під час „ленінопаду“ місто позбавилось пам'ятника Ленінові на центральній площі, однак ще залишаються пам'ятники Григорієві Петровському, Михайлові Калініну, Сергієві Кірову, є чимало меморіальних дошок на честь діячів сталінського режиму. (Радіо „Свобода“)

Майора Старкова засудили

ДЗЕРЖИНСЬК, Донецька область. – Російсько-го майора Володимира Старкова засудили до 14 років позбавлення волі за участь у веденні агресивної війни проти України. Про це повідомив 25 вересня головний військовий прокурор-заступник генерального прокурора Анатолій Матіос. В. Старков був затриманий в липні 2015 року у Донецькій області, коли супроводжував на позиції терористів вантажівку з набоями і заблукав з нею у степу. („Укрінформ“)

Артемівськ перейменують

АРТЕМІВСЬК, Донецька область. – Місто Артемівськ на Донеччині перейменують на Бахмут. Про таке рішення міської ради повідомив керівник Донецької військово-цивільної адміністрації Павло Жебрівський 23 вересня. Він також заповів перейменування понад 80 вулиць міста, які мають комуністичне походження – депутати вже проголосували за це. (Бі-Бі-Сі)

Готували замах на прем'єрів

КИЇВ. – 17 вересня невідомі готували замах на прем'єр-міністрів України Арсенія Яценюка і Польщі Еву Копац, яка того дня в Биківні брала участь в церемонії вшанування поляків, замордованих НКВД. За кілька хвилин до проїзду делегації на трасі Биківня-Бориспіль співробітники Управління державної охорони знайшли під залізничним мостом загорнутий у плівку гранатомет РПГ-26, готовий до використання. Крім того, було знайдено місце, з якого планувалося стріляти. Місце оточили, а маршрут делегації змінили. Цю інформацію підтвердив представник польської урядової охорони Даріюш Александрович. („Українська правда“)

Вийшла радіопрограма для Криму

КИЇВ. – 21 вересня в етер Першого каналу Українського радіо вийшла перша радіопрограма „Крим.Реалії“, як буде в етері щодня з понеділка по п'ятницю. Слухати її можна на середніх хвилях на частоті 549 кілогерц. Підготовкою радіопрограми займаються відомі кримські журналісти Олександр Янковський, Павло Казарін, Севгіль Мусаєва-Боровик, Володимир Притула та інші. За словами О. Янковського, кримчани мають право отримувати повний спектр інформації про події у світі, Україні, Росії і на рідному півострові. Радіо „Крим.Реалії“ – це спільний проєкт Радіо „Свобода“ та Першого каналу Українського радіо. (Інститут масової інформації)

АМЕРИКА І СВІТ

■ Мігранти розчаровані Фінляндією

ТОРНІО, Фінляндія. — Сотні мігрантів, більшістю з Іраку, які переїхали через Європу до Фінляндії, тепер завертають, кажучи, що їм холодно й нудно в цій малозаселеній країні на північній грані Європи. Приблизно 500 мігрантів прибувають щоденно до міста Торніо, 465 миль на північ від столиці Гельсінкі. Цього року Фінляндія зареєструвала понад 14 тис. осіб, які прохали політичного азилу. Останніми тижнями фінляндські чиновники зауважили відтягнення апікацій на політичний азиль серед мігрантів, які тепер стараються дістатися до сусідньої Швеції. Еско Репо, голова відділу апікацій на азиль фінляндської імміграційної служби, заявив 25 вересня, що лиш протягом попереднього тижня приблизно 200 прохань про апікацію не відновлено. Хоч клімат у Швеції також холодний, але країна має щедрі пільги для мігрантів. Однак, там також є проблеми з мігрантами. Є брак інтеграції серед неєвропейських мігрантів, а 48 відс. з тих, які є в працюючому віці, не працюють. Більшість осіб, яким закидаються поважні злочини у Швеції, є іммігрантами з першого або другого покоління. *(Французька Агенція Новин)*

■ Новий прапор для Нової Зеландії

ВЕЛЛІНГТОН. — Під натиском публічної опінії Парламент Нової Зеландії 24 вересня додав п'ятий взір до чотирьох запропонованих альтернативних взорів можливого нового національного прапора. У листопаді й грудні ново-зеландці голосуватимуть над цими взорами. Той взір, що здобуде найбільше голосів у всенародному референдумі, буде виставлений на другий референдум у березні 2016 року разом з теперішнім державним прапором країни, щоб остаточно вирішити, чи замінити цей прапор. *(„Асоційтед Прес“)*

■ Компенсація російським полоненим

БЕРЛІН. — Парламент Німеччини проголосував 23 вересня над законопроектом, який дозволяє виплату 2,800 дол. російським воєннослужбовцям, котрі були воєннополоненими під час Другої світової війни в часі від 22 червня 1941 року (коли розпочалася німецько-російська війна) до 8 травня 1945 року (коли війна закінчилася). Російських воєннополонених начислялося 5 млн., але з них залишилося в живих сьогодні приблизно 3,000 осіб. *(„Блумберг Нюз“)*

■ Рекордове число глядачів на дебатах

НЮ-ЙОРК. — Приблизно 22.9 млн. осіб спостерігало за дебатами 16 вересня між 11 республіканськими кандидатами на президента на телевізійній станції Сі-Ен-Ен (CNN). Це було найвище число глядачів в 35-літній історії цієї станції. За дебатами в серпні, які передавала станція Факс Нюз, спостерігало 24 млн. осіб. Через велике зацікавлення, дебати на Сі-Ен-Ен тривали три години. *(„Асоційтед Прес“)*

■ Виключення віце-президента ФІФА

ЦЮРІХ. — Колишнього віце-президента Міжнародної федерації футболу (ФІФА) Джека Ворнера досмертно виключено з організації. Про це ФІФА повідомила 29 вересня, кажучи що Дж. Ворнер „пропонував, приймав та одержував невиявлені й нелегальні оплати“. У травні прокуратора США закинула 114 теперішнім й колишнім урядовцям ФІФА корупцію та вмивання грошей. Дж. Ворнер тепер є в Тринідаді-і-Тобаго, але ця країна 21 вересня розпочала процес його екстрадиції до США. *(„Асоційтед Прес“)*

■ Росія закриває свій повітряний простір

МОСКВА. — Росія заявила 28 вересня, що починаючи з 25 жовтня, вона закрие свій повітряний простір перед українськими авіолініями. Це є відповідь на рішення України 25 вересня закрити свій повітряний простір перед двома російськими авіолініями, „Аерофлот“ і „Трансаеро“. Цей крок української влади був зроблений щоби покарати Росію за анексію Криму та підтримку проросійських сепаратистів у східній Україні. *(Французька Агенція Новин)*

ТОЧКА ЗОРУ

Врятувати українського парламентарія

Костянтин Матвієнко

Усякий театр потребує режисера. Український театр політичного абсурду – не виняток, як виявляється. Так само, як Плутон відкрили „на кінчику пера“, обчисливши його орбіту за збуреннями орбіт відомих планет, так і в хаосі української політики вже проглядається певний систематизуючий центр управління. Його режисерські прийоми хибують повторами. У випадку з примусом парламенту голосувати за „децентралізацію“ Раді було запропоновано альтернативу – „зміни до Конституції, або війна“.

У випадку „реструктуризації“ державного боргу парламент „поставили на розтяжку“ – „голосуй або – дефолт“. Позаяк це голосування є надсумнівним з точки зору корупціогенності, то над ним опустили димову завісу у вигляді „прецеденту Мосійчука“. Ця психічна атака на парламент має багатоцільове призначення. Перша – очевидна мета – знищення довіри до Радикальної партії. Якби нею і вичерпувався замір „режисера“, то не варто було б використовувати такий потужний публічний ресурс, бо радикали і самі успішно завалили б свій рейтинг.

Другий рівень цілей – перелякати народних депутатів, щоб вишикувати їх за порядком і примусити голосувати „за що сказано“.

Третій – найнебезпечніший – дискредитація українського парламентаризму як інституту, бо яким би огидно-корупційним не був український парламент, саме він у ключові історичні моменти рятував Україну від диктатури: 1991 року – проголошенням Незалежності; 1996 року – ухваленням Конституції, яка зупинила диктатуру Леоніда Кучми; 2004-2005 років – перемогою над Путіним-Януковичем; 2013-2014 років – другою перемогою над ними ж.

Український парламентаризм, на відміну від

правоохоронної системи, таки являє собою реальний запобіжник від узурпації влади, від розкрадання продуктивних земель та ключових інфраструктурних об'єктів. Парламент ще залишається опорою правозахисної діяльності, яка трохи обмежує сваволю „правоохоронців“, передусім у злочинних вимоганнях.

Перед накатом корупційно-диктаторських викликів для України парламент являє собою фактично єдиний її щит. Його руйнація призведе до створення в Україні „вертикалі влади путінського типу“. Серед інших небезпек такої перспективи для суспільства, головною є втрата державою залишків її ефективності. Український суспільний організм відштовхне від себе таку державу як чужорідне тіло, але іншої збудувати може не зуміти.

„На щастя“, на заваді описаному розвитку подій стоять як зовнішні, так і внутрішні чинники. Оголошення „керівництвом ДНР“ власних „виборів“ всупереч „Міїнському процесові“ ліквідує головний аргумент ідеологів „децентралізації“ про необхідність виконати Мінські угоди, щоб припинити кровопролиття. Тепер можна спокійно перезапускати конституційний процес на засадах здорового глузду.

Бльокада окупованого Криму представниками кримських татар та іншими активістами повертає громадянському суспільству суб'єктність часів Другого Майдану, яка, дасть Бог, не обмежиться цією акцією.

Усвідомлення як українським суспільством, так і Західними партнерами України рівня корумпованості та некомпетентності української влади також обмежують її у замірах законсервуватися за російським прикладом.

(„Українська правда“, 21 вересня)

Костянтин Матвієнко – політичний експерт, Київ.

З ПОГЛЯДУ ГЕОПОЛІТИКИ

Експерти опублікували сценарій розпаду Росії

Світ справді хвилює перспектива „великої Росії“, яку створив Президент Володимир Путін. Але сама так звана „мала Росія“ сьогодні може жити лише тривогою. Адже В. Путін намагається переглянути постсоветський кордон і відновити імперію. А що робити, якщо сама Росія, яка складається майже з 200 національностей і протягається через 11 часових поясів, знаходиться на межі руйнування?

Такі питання тривожать Західних експертів на сторінках засобів масової інформації.

Політологи Заходу підкреслюють, що це вже не перший раз, коли Президент Росії В. Путін, як і інші глави країни до нього, намагається за допомогою агресії і експансії захиститися від модернізації і таким чином підриває свою територіальну цілісність. Адже ще в 1904 році, коли Росія була на межі революції і цар Микола II намагався уникнути змін, він шукав національних зрадників і почав невелику війну з Японією. Війна закінчилася через рік поразкою Росії і 12 років по тому російська імперія зникла за кілька днів.

У 1979 році комуністична влада боролася під вагою своїх власних протиріч, Советський Союз увірвався в Афганістан. А 12 років по тому СРСР розпався так само раптово.

У 2011 році міський середній прошарок Москви вийшов на вулиці, щоб вимагати модернізації. В. Путін відповів пошуками так званих національних зрадників, анексією Криму і почав війну проти України. Ідея, що всі зовнішньополітичні авантюри Росії можуть закінчитися, як і попередні, знищенням державності і розпадом країни – не така вже й надумана, як це може здатися.

СРСР розвалився, бо вичерпалися гроші та ідеї. Місцеві еліти не бачили ніякої користі в залишках країни-банкрута. І не було жодних причин, чому цей процес мав зупинитися. Справді, багато регіонів Росії, у тому числі Сибір, Урал, Карелія і Татарстан вже тоді поча-

ли говорити про свій „суверенітет“. Щоб уникнути подальшого розпаду, Президент Росії Борис Єльцин придумав ідею федерації, обіцяючи кожному регіонові стільки суверенітету, „скільки той може взяти на плечі“. Б. Єльцин дав цю обіцянку в Казані, столиці Татарстану, яка до того часу набула багато атрибутів окремої держави: президента, конституцію, прапор і, найголовніше, свій власний бюджет. В обмін Татарстан пообіцяв залишитися в складі Росії.

Але Президент В. Путін скасував федералізм і перетворив Росію на централізовану державу. Він скасував регіональні вибори, поставив президентських наглядів над губернаторами і перерозподілив податкові надходження на користь Москви. Але він не побудував спільних інститутів. Російську державу сприймають не як поборника закону, а як джерело несправедливості і корупції.

Росія нині нагадує ханство, в якому місцеві князі отримали ліцензію на управління від головного хана в Кремлі. За останні 10 років основною роботою призначених Московію губернаторів було забезпечити голоси за В. Путіна. В обмін вони отримали частку доходів від нафти і право на владу та її використання, як їм заманеться. Чечня під Рамзаном Кадіровим, колишнім бойовиком, якого поставив В. Путін, – гротескна ілюстрація до цього. На останніх президентських виборах Чечня віддала 99.7 відс. своїх голосів за В. Путіна при явці 99.6 відс. У свою чергу, Р. Кадіров отримує субсидії і свободу обкладати своїх людей „неформальним“ податком та ісламськими правилами.

На сторінках видання „The Economist“ експерти розповіли про те, як покроково розпадатиметься Росія. Якщо В. Путін піде і гроші вичерпаються, Чечня може стати першою, хто вийде зі складу Росії. Це матиме величезний вплив на решту північнокавказького регіону.

(Закінчення на стор. 14)

Порошенко: референдум про вступ у НАТО відбудеться у найближчі роки

Михайло Штекель

КИЇВ. – Генеральний секретар НАТО Єнс Столтенберг в останню десятиденку вересня вперше відвідав Київ, де підписав три угоди про новий рівень співпраці з Україною та отримав нові докази присутності російських військ на сході України. Він також взяв участь у засіданні Ради національної безпеки та оборони України.

„Інформація, яку ми отримали на засіданні РНБО, підтверджує наявність російських військ на сході України та надає більше деталей з цього приводу. Росія продовжує підтримувати сепаратистів технікою, вишколом та командирами. Це підтверджується і нашою розвідувальною інформацією, й інформацією з відкритих джерел, зокрема від родин російських військовослужбовців“, – наголосив Є. Столтенберг.

Між НАТО та Україною були підписані три нові угоди – дорожня карта Партнерства в галузі стратегічних комунікацій, угода про статус українського представництва НАТО та декларація про посилення оборонно-технічного співробітництва Північноатлантичного альянсу та України.

Як наголосив Президент Петро Порошенко, інвестиції НАТО в Україну – це інвестиції у власні східні кордони. „Не маю сумнівів, що реформований сектор безпеки України на основі стандартів НАТО стане вагомим чинником не лише національної безпеки нашої країни, але й запорукою зміцнення європейської безпеки, європейської стабільності“, – наголосив П. Порошенко. Президент також зазначив, що загроза продовження російської агресії не зникає, але наразі Україні потрібна не летальна зброя, а можливість для ефектного захисту власної території.

Генеральний секретар НАТО, у свою чергу, зазначив: „Україні довелося ухвалити складні політичні рішення, зокрема щодо статусу окремих районів східної України. Але це показує, що Київ продовжує виконувати Мінські угоди, виконання яких у повному обсязі є вкрай важливим для миру, для поновлення контролю над власним кордоном. Тепер черга за Москвою та сепаратистами, які мають виконати свою частину – дотримуватися перемир'я, відвести важку зброю та нада-

ти спостерігачам Організації з безпеки і співробітництва в Європі можливість працювати без обмежень“.

Є. Столтенберг також повідомив, що НАТО та міжнародне співтовариство не визнають місцевих виборів на території, що нині підконтрольна угрупованням „ДНР“ та „ЛНР“, якщо ті не будуть проводитися згідно з українським законодавством.

Генеральний секретар НАТО заявив, що наразі радники НАТО надають практичну допомогу українським правоохоронцям та військовим, зокрема офіцерам Генерального штабу та Міністерству оборони, щоб зробити українську армію більш сучасною та ефективною.

На думку координатора групи „Інформаційний спротив“ Костянтина Машовця, НАТО буде допомагати Україні створити професійну армію, причому вимагатиме не лише скасувати призов та мобілізацію. „Професійна армія – це один з елементів будь-якого демократичного суспільства. Я вважаю, що якщо ми проводимо глибинні реформи, це не може не торкнутися сфери безпеки та оборони. Мають змінитися система комплектування, система управління, оперативна та адміністративна, а також військово-технічна складова – ось такі пріоритети“, – ствердив К. Машовець.

Експерт наголосив, що НАТО може допомогти запровадити нові методи управління та координації військами, але провести корінні реформи під час війни фактично неможливо.

Під час засідання РНБО Президент України П. Порошенко фактично пообіцяв, що рішення про вступ до НАТО буде ухвалюватися найближчими роками – до кінця його каденції. „І коли ми створимо всі умови через реформування країни для відповідності нашої країни критеріям про членство в НАТО, мною буде прийнято рішення про проведення всенародного референдуму, і таким чином буде зафіксована воля українського народу“, – зазначив П. Порошенко.

Він наголосив, що в останні роки підтримка євроатлантичного курсу українцями стрімко зростає і на сьогодні становить близько 60 відс., згідно з соціологічними опитуваннями.

(Радіо „Свобода“, 22 вересня)

Андрій Шевченко призначений Послом у Канаді

Посол Андрій Шевченко. (Фото: ТСН)

ОТАВА. – 24 вересня народний депутат, журналіст Андрій Шевченко призначений Послом України в Канаді. Під час зустрічі з новопризначеним послом Президент Петро Порошенко

побажав А. Шевченкові зробити все для зміцнення та розвитку українсько-канадських відносин. „Впевнений, що твій молодий ентузіазм, політичний досвід і бажання працювати створять потужний базис для подальшого ефективного зростання наших відносин“, – сказав Президент.

А. Шевченко запевнив Президента в повному розумінні відповідальності своєї нової місії й окреслив головні пріоритети в своїй роботі: політична підтримка, яка гарантуватиме, що Канада й надалі залишатиметься провідником у міжнародній коаліції на захист України, військово-технічна співпраця та зона вільної торгівлі, яка вимагає наповнення реальними інвестиційними проектами.

Конгрес Українців Канади (КУК) привітав призначення А. Шевченка Послом України в Канаді.

Після свого прибуття в Канаду Посол А. Шевченко представить свої вірчі грамоти Генеральному губернаторові Канади Дейвидові Джонстонові.

(КУК)

Пам'ятник Кобзареві відкрили в Сибіру

НОВОСІБІРСЬК. – 29 вересня в російському місті Новосибірську відкрили пам'ятник Тарасові Шевченкові. Голова Української національно-культурної автономії Новосибірська Володимир Павук повідомив, що на гранітній плиті наведена українською мовою знаменита цитата: „Обійміться ж, брати мої. Молю вас, благаю!“.

На створення пам'ятника українці зібрали 3 млн. руб. За ним поїздили шевченківську вербу, привезену з Мангишлаку: відросток верби,

яку поет посадив, коли був на засланні. Творцями меморіалу є архітектор Олександр Скоробогатко, художник Олександр Крутиков і скульптор Борис Ульянов.

Ім'я Кобзаря пов'язане з Новосибірськом: під час Другої світової війни евакуйовані з Києва експонати музею Т. Шевченка зберігалися в оперному театрі. Також у місті є вулиця Шевченка та Шевченківський житловий масив. („Укрінформ“)

АМЕРИКА І СВІТ

■ Перемога сепаратистів у Каталонії

БАРСЕЛЬОНА. — Просепаратистські партії, які вимагають незалежності Каталонії в північно-східній Іспанії, здобули перемогу на виборах до регіонального парламенту 27 вересня. Група сепаратистів „Разом за“ здобула 62 місця в 135-членному парламенті в Барселоні, столиці регіону. Якщо вони тепер об'єднаються з лівою партією „Кандидатура Популярної Єдності“, яка здобула 10 місць, то матимуть потрібну більшість, щоб просувати свій план зробити Каталонію незалежною від Іспанії до 2017 року. Цей зіндустріялізований регіон представляє 20 відс. економічної продукції країни. („Асоцієйted Прес“)

■ Талібан захопив стратегічне місто

КАБУЛ. — Бойовики радикального ісламського руху Талібан захопили стратегічне місто Кундуз в північному Афганістані. Це перший раз відколи США почали свої бойові дії в країні в 2001 році, бойовикам Талібану вдалося захопити ключову територію великого міста. Успішна атака 28 вересня тривала 12 годин і закинула військові та розвідувальні агенції. Відколи США й НАТО відтягнули свої бойові сили минулого року з Афганістану, бойовики Талібану поширили свою боротьбу по цілій країні. („Асоцієйted Прес“)

■ Нелегальні імігранти в США

ВАШІНГТОН. — Американська дослідча компанія „Пюв Рісирч Сентер“ опублікувала 11 вересня дані про нелегальних імігрантів. У 2013 році в США народилося приблизно 295 тис. дітей серед нелегальних імігрантів. Згідно з найновішою урядовою статистикою, вони творять 8 відс. всіх народжуваних того року. Найбільше число дітей серед нелегальних імігрантів, 370 тис., народилось в 2007 році, творячи 9 відс. У 2013 році, нелегальних імігрантів у США начислялося 11.3 млн. осіб, творячи 4 відс. населення. Згідно з 14-ою Поправкою до американської Конституції, діти, народжені в США, автоматично є громадянами країни. („Пюв Рісирч Сентер“)

■ Звіт Конгресу США про тероризм

ВАШІНГТОН. — Від 2011 року понад 250 американців виїхали за кордон, щоб стати членами терористичних груп, особливо ісламської екстремістичної організації „Ісламська Держава“ (ISIS). Про це йдеться у звіті американського Конгресу, опублікованого 29 вересня. Конгресмен Майкел МекКовл, республіканець з Техасу, котрий є предсідником Комітету для Домашньої Безпеки, заявив: „Ми програємо цю боротьбу, щоб запобігти американцям від участі в бойових діях“. Конгресмен Джан Катко, республіканець з Нью-Йорку, котрий є одним з авторів цього звіту, сказав, що радикалізація американців через інтернет „правдоподібно творить найбільшу проблему“ для чиновників США. Особливо у звіті підкреслюється небезпека від громадян Західної Європи, котрі їдуть до Іраку чи Сирії, а відтак мають дозвіл на безвізовий приїзд до США. Комітет подав 32 рекомендації для змін американського законодавства. („Асоцієйted Прес“)

■ Усунули російського законодавця

ПСКОВ. — Російський законодавець Лев Шлосберг, голова місцевого відділу партії „Яблуко“, був обраний 2011 року до Регіональної Асамблеї Псковської області, недалеко Естонії. Від того часу він був голкою у боці режиму. При кінці серпня він опублікував інформації про таємні похорони членів псковської 76-ої повітряно-десантної Дивізії, котрі загинули на війні в Україні. Вкоротці після того його тяжко побили невідомі особи. Він також часто писав про корупцію в уряді обласного губернатора Андрея Турчака, котрий називав Л. Шлосенберга „зрадником“. 24 вересня голосами 41:3 пропутінські депутати проголосували усунути Л. Шлосберга з асамблеї. Незалежний член Державної Думи Дмитро Гудков заявив: „Це є беззаконний вирок, політична помста і позасудова розправа проти одного з найпорядніших і найчесніших законодавців в Росії“. („Ворлд Афеїрс Джорнал“)

Нарікати чи працювати?

З України до „Свободи“ надійшов лист, автор якого нарікає на уряд, який скасував його пільги на оплату житлових послуг, бо дохід автора перевищує рівень бідності. У цьому ж листі автор висміює аналітика, який заявив, що безробіття сприяє зростанню інвестицій, бо закордонних підприємців приваблюють країни з дешевою робочою силою, а також автор не погоджується з заявою, що треба ощадливо витратити електроенергію, утеплювати на зиму житла. Автор листа має намір аналітика „бити по голові нещадно за знущання над людською гідністю“.

Революційний настрій автора – не випадковий. Тривалий час у мешканців України зміцнювали уявлення про те, що це держава піклується про них, дбає про їхній добробут в очікуванні від них щирої вдячності. Насправді держави в Україні не було, тому що головним рушієм подій була Комуністична партія, котра щедро забезпечувала свою партійну еліту особливим житлом, харчуванням, лікуванням, закордонними подорожами. Зрозуміло, що не було й мови про те, що сама та еліта нічого не виробляла, за неї платив народ податками, позиками, безоплатними робочими днями. А коли б хто про це привселюдно сказав, то відразу став би „ворогом народу“ і зазнав жорстокої кари.

Не дивно, що у людей утворилося викривлене уявлення про те, хто насправді є господарем у країні, про те, що це народ утримує державний апарат, який має служити народові, а не еліті. Дмитро Павличко написав у „Покаянних псалмах“: „Не був я, Господи, безбожним, але носив раба тавро“. Микола Хвильовий, який спершу воював за незалежну Україну, а потім вступив до Комуністичної партії, зазнав розчарування і критикував українців за „закобзарену“ психіку, вимагав „робити так, щоб люди втратили оте своє буденне щастячко, яке ніколи не є справжнім щастям, і яке, втрачене, по суті, не є втратою“.

Вороги України завжди зваблювали її „буденним щастячком“. Колись саме Москва спровокувала Переяславську раду і повстання гайдамаків, щоб послабити Польщу, а потім вислала в Україну військо. Так було з Українською Народною Республікою, провідники якої спокусилися обіцянкою федеративної дружби. Так було з нинішньою Україною, яка за паперові обіцянки віддала Росії ядерну зброю. І кожного разу відповіддю був прихід російського війська.

Настав час відкинути нарікання на уряд, забути про пільгові приваби, а самим узятися за побудову власної держави, яка матиме міцну економіку, сильне військо, справедливий суд. Ніхто цього не зробить з-за кордону, скільки не пиши до „Свободи“. Житлові послуги теж коштують, електрика не падає з неба, корупції не стане, коли не даватимуть хабарі. Життя в Україні стане кращим, коли кожен працюватиме для його покращення. 13 вересня у Києві 92-річний Шимон Перес, колишній Президент Ізраїля, сказав: „Потенціал в усіх людей – дуже великий. Але всі вони трошки ліниві. Якщо хочете чогось досягти, треба працювати. Нічого не падає з неба“. Може варто його послухати?

ІСТОРІЯ

Знову у Каневі мого дитинства

Олег Єржиківський

Ми виїхали до Канева 22 травня, у день переховання Тараса Шевченка на Чернечій горі. Зараз вона вже не Чернеча, а Тарасова. У нас увесь час щось перейменовують. (У Києві Безаківська вулиця стала вулицею Комінтерну, а тепер вона вулиця Симона Петлюри. Вона йде від бульвару Шевченка до залізничного двірця. На перетині бульвару і цієї вулиці стоїть пам'ятник Миколі Щорсу).

До Канева нас запросила поїхати моя двоюрідна сестра Ніна Чамата автом, яке дав її син, бо вона має проблеми з ногами. Він – видатний філолог, працює в Інституті української літератури, у відділі Шевченкознавства. А я мріяв уже давно поїхати до Канева, який вважаю своєю другою батьківщиною, бо там минуло багато моїх дитячих літніх місяців у післявоєнні роки, коли тато проводив там практику студентів Художнього інституту. Останній раз я там був у кінці травня 1968 року. Ми тоді прибули з групою моїх товаришів-художників. Коли наш пароплав пристав до берега, там був базарчик, і баби, що там торгували, впізнали мене, дуже зраділи, розпитували про батьків, особливо про маму, бо вона з ними дружила, а потім почали дарувати рибу, молоко, солоні огірки, помідори й ще щось. Було дуже щемливо.

Ми зупинилися в готелі під Тарасовою могилою. Коли почало сходити сонце, а під нашим бальконом росли величезні кущі бульдо-нежив, і на них впали перші промені, унизу Дніпро, за ним лівий берег, порослий кущами верболозу, між ним виблискують стариці, а далі безмежна далечина – я такого видовища ніколи не бачив. Ми вирішили, що не підемо ні на які урочистості, а поїдемо по Каневу „шукати спогади“, а потім піднімемося на Тарасову гору.

Того дня була запланована велелюдна хода до пам'ятника, могили й музею. Було дуже багато міліції. Під Тарасовою горою розкинувся базар, як тепер повелося, з сувенірами, напоями, наїдками. Поки ми доїхали до Тарасової гори, я не міг нічого впізнати. Ми пішли шукати Монастирок, Лису гору, Басарабію, Ісковщину, нашу базу на Басарабії. Коли ми переїхали Канівську греблю і потрапили в місто, я не міг впізнати Канева. Колись це було невелике про-

вінційне місто, засипане курявою, внизу – піском, з церквою ХХІІ ст., могилами актора Олександра Ленського і письменника Аркадія Гайдара. Усі ці пам'ятки містилися на високому схилі гори над Дніпром, а внизу щонедалі збирався великий ярмарок, на якому мені найбільше запам'яталася велика кількість гончарних виробів – глечиків, мисок, коників полив'яних, розписаних і тільки обпалених, які займали величезну площу або стояли просто на землі. На самій Басарабії було дуже багато гончарів.

Зараз усе заховано в асфальті і бетоні, дорога до могили гладенька як скло, ніякого ярмарку немає і спомину. Мабуть, коли будували гідроелектростанцію, то дорогу до могили випрямили, а з нею й русло Дніпра. Зник заворот ріки, який так любив малювати батько з висоти Басарабії. Є дуже мальовниче урочище Монастирок, по якому протікав студений струмок кришталево чистої води, який теж зник, мабуть, його загнали в трубу, натомість побудували невелику дерев'яну церкву, а далі „Сад скульптур“ – вислід так званих „плєнів“ українських скульпторів.

У кого не запитаєш, де Басарабія, ніхто не знає. Зайшли пообідати до якогось ресторанчику при дорозі і питаємо, де тут була база художників? „Та от над нами!“ І потроху почав впізнавати місцевість. База була за 200 метрів від Дніпра. Тепер за дорогою житловий масив з великими будинками. База захащена, не працює. Знайшли сторожуху, вона каже, що приїздила комісія, обіцяли зайнятися відновленням. Поряд будують приватний палац. На цій вулиці, на кутку, був будинок, у якому жила вдова розстріляного поета Семенка. Зараз руїна.

Біля пам'ятника Шевченкові народу було мало, вже порозходилися. Краєвид, незважаючи на „переплянування“, залишився величним і чарівним. На Дніпрі з'явився маленький острівчик, мабуть, верх якогось пагорба із зворушливими кількома деревами.

Зайшли до музею. Враження якесь дивне. Посеред залі – труна, накрита китайкою. Усе заставлене величезними фотографіями, написами „аршинними“ буквами. Від мармурової підлоги, колон, сходів, атмосфери в цілому віє холодом і якоюсь сухою нежиттєвістю. Серед збільшених фотографій губляться

(Закінчення на стор. 7)

СВОБОДА

Пам'ятаймо
про
Україну!

Газета заснована у 1893 році

Видає Український Народний Союз

Головний редактор: Рома Гадзевич

Редактори: Левко Хмельковський, Петро Часто

FOUNDED IN 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published weekly on Fridays by the Ukrainian National Association, Inc. at 2200 Route 10, P. O. Box 280, Parsippany, NJ 07054

☎ (973) 292-9800

E-mail: svoboda@svoboda-news.com

Fax (973) 644-9510

Website: www.svoboda-news.com

Postmaster, send address changes to:

Svoboda, P. O. Box 280, 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

Передплата: \$90.00 на рік, \$50.00 на півроку.

Для членів УНСоюзу – \$80.00 на рік, \$45.00 на півроку.

Електронна версія (www.svoboda-news.com) – \$40.00.

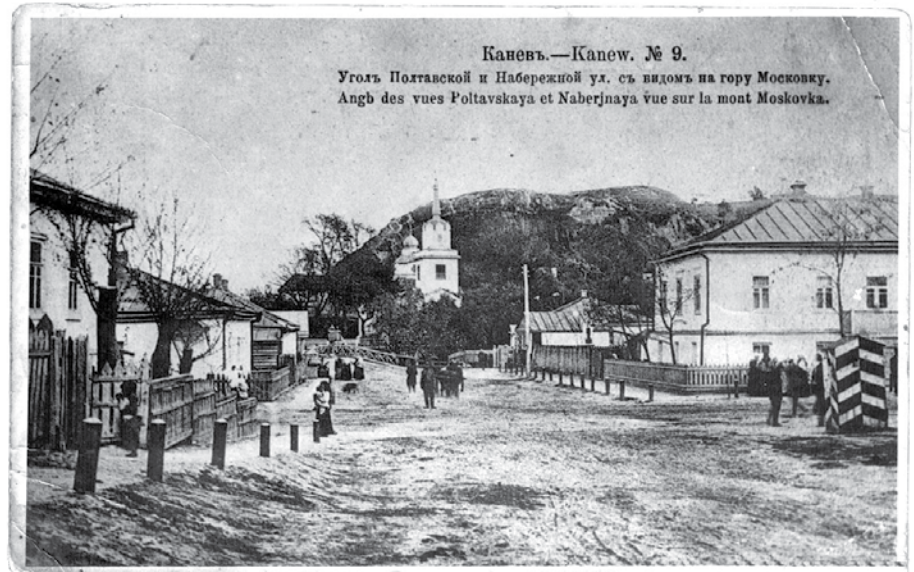
Чеки і грошові перекази виставляти на „Svoboda“.

Periodicals postage paid at Caldwell, NJ 07006 and additional mailing offices.

Адміністрація „СВОБОДИ“

Адміністрація / Оголошення	Володимир Гончарик
	☎ (973) 292-9800 x 3040
	Fax (973) 644-9510
	E-mail adukr@optonline.net
Передплата	Володимир Гончарик
	☎ (973) 292-9800 x 3040
	E-mail subscription@svoboda-news.com

Думки, висловлені в матеріалах, підписаних конкретним автором, не конче віддзеркалюють позицію редакції тижневика „Свобода“ або її видавця.

Канів на старій картці „Вид на гору Московку“.

З РЕДАКЦІЙНОЇ ПОШТИ

В старому млині буде музей

Товариство „Просвіта“ ім. Тараса Шевченка вирішило створити Запорізький історико-етнографічний музей „Млин“ та Просвітницький центр на базі пам'ятки місцевого значення – млина Нібура, який побудували німці-меноніти наприкінці XIX ст.

У зв'язку з необхідністю пошуку нових орієнтирів та напрямків розвитку просвітницького руху, одним з шляхів яких може служити створення музеїв нового типу, які виконують не лише традиційну функцію, але є науковими й духовно-просвітницькими центрами, пропонують нове бачення, нове осмислення тієї чи іншої національно-етнічної проблеми та об'єктивного пізнання власної історії.

Запрошуємо до проекту всіх, хто дотичний до питань відродження, збереження і розвитку української культури, мови та духовності, етнокультури інших народів.

Проект передбачає експозиції: „Запорізький край, Україна – від витоків до сьогодення“, „Німці-

Пам'ятка місцевого значення – млин Нібура у Запоріжжі.

меноніти на Запоріжжі“, „Літературне Запоріжжя“, Музеї Нестора Махна, Дмитра Донцова та інші.

Олег Ткаченко,
Запоріжжя

Тедді знайшов маленьку подругу

25 вересня у Миргороді отримали посилку від української громади у Рочестері, Нью-Йорк, від Тамари Денисенко з Української Федеральної Кредитової Спільноти через Романа та Андрія, що не побажали назвати прізвище.

У посилці – одяг, а також різні цікавинки для малечі, які будуть передані дітям, що навчаються в мистецькій студії Катерини Боняківської, а також іншим дітям Миргороду. Як видно на фотографії, ведмедик Тедді теж знайшов свою маленьку подругу. Щиро дякуємо за подарунки.

Наталія Діда,
Миргород, Полтавська область

Знову у Каневі...

(Закінчення зі стор. 6)

невеличкі роботи, мабуть, копії, літографії і офорти тих років. Це вже другий поверх. Кілька речей Шевченка, мабуть, автентичних, якось тануть в чорносірому мороці. Я пам'ятаю цей музей ще з дитинства, завішаний, можливо, посередніми картинами, присвяченими Тарасові Григоровичу, кількома його роботами, речами – враження у мене в пам'яті залишилось світле і тепле. Ззовні будинок музею мені видався якимось холодним і офіційним.

Зате відреставрували будинок сторожа. Здається, у ньому жила деякий час і Ликерія. Цей будиночок-хатинка – єдиний має стріху в сучасному Каневі. А колись на усій Басарабії був

тільки один будинок під черепицею, в якому з року в рік жили Штільмани. Це ніби ознака прогресу, але я не уявляю собі Канева й інших сіл хоча б в середній Україні без стріх. Я читав, що у Франції є спеціальна речовина, яка консервує очеретяні дахи і має протипожежні якості.

Коли стало вечорити, ми знову поїхали на Басарабію. Ніна колись з батьками жила там у хаті Хомовни. Дорога по вулиці Басарабія жаклива. Якийсь розумник заасфальтував усі вулиці і під час дощу чи весною їх порозмивало і вийшло щось жакливе. Отакою була наша меморіальна поїздка.

Олег Єржиківський – київський художник, син Сергія Єржаківського (1895-1989) – українського живописця, графіка, педагога, учня Федора Кричевського, Київ.

Затримали зрадника-хабарника

21 вересня військова контррозвідка Служби безпеки України, спеціальний підрозділ „Альфа“ і слідчі військової прокуратури Південного регіону затримали командира батальйону 28-ої окремої гвардійської механізованої бригади Збройних сил України Володимира Пушкарка у підозрі в отриманні неправомірної вигоди у розмірі 1.1 млн. грн.

Ця прикра звістка особливо вразила одеситів, які кілька днів тому з квітами і подарунками зустрічали бійців цієї бригади, що повернулися з фронту до рідного міста. Сама бригада розташована біля селища

Чорноморське під Одесою.

Заступник генерального прокурора, головний військовий прокурор України Анатолій Матіос повідомив, що прокуратура два місяці збирала матеріали про командира батальйону, який отримав від перемісників хабар за сприяння у фінансуванні тероризму та співучасті в організації незаконного в'їзду 10 транспортних засобів з вантажем на тимчасово окуповані території Донецької області.

Сергій Горицьвіт,
Одеса

Чому немає українського радіо?

Чому українці в США досі не мають телевізійної та радіопрограми? Адже їх мають інші національні меншини. Я вже маю поважний вік, понад 80 років, але хотіла б знати, що робиться в Україні чи Європі, про що в США мало говорять. Хотілося б почути своєю мовою про новини, музику, події культури, як це роблять інші. Невже це неможливо?

Америка велика, українців у ній багато, то невже не знайдеться людина чи група людей, щоб почати цю справу. Серед українців є багато обдарованих людей, здібних вести такі програми. Пригадаймо хоча б Мирослава Мариновича, який вів цікаву радіопрограму.

Ніна Орел,
Норт-Берген, Нью-Джерсі

Наші опікуни живуть в Америці

Вже протягом багатьох років Ірина Кріса з Парми, Огайо, разом зі своїми дочками Лесею і Христиною допомагають дітям з особливими потребами у Бережанах, якими опікується наша громадська організація „Усмішка дитини“. Ця чуйна родина має співчутливі та люблячі серця до знедолених дітей. Вони купують і нам висилають харчі, солодощі, одяг, взуття, іграшки, а також гроші. Все це роблять щиро, жертвуючи своєю працею, час і гроші для добра осиротілих та хворих українських дітей. Також завжди в посилки вони вкладають духовну літературу, альманахи Українського Народного Союзу, українські листівки з Америки.

І. Кріса належить до 12-го відділу Союзу Українок Америки, активно працює в суспільній опіці, допомагаючи не лише нам, але й україн-

ським воїнам, які отримали поранення на сході, будинкам для старших осіб в Україні. Також в Америці вона разом з дочками відвідує з допомогою старших одиноких людей у лікарнях, потішає хворих гостей, молитвою і добрим словом. Своєю материнською любов'ю і милосердям І. Кріса витирає гірку сльозу із заплаканих очей дітей-сиріт, вселяє надію на краще життя для забутих і покинутих людей.

Від імені громадської організації „Усмішка дитини“ та наших вихованців – дітей з особливими потребами, щиро дякуємо І. Крісі та її дочкам за їхню вагому і дуже потрібну допомогу для нас, у цей важкий для України час.

Михайло Михайлинин,
голова громадської організації „Усмішка дитини“,
Бережани, Тернопільська область

Діти з особливими потребами з Бережан радіють обновам від родини Ірини Кріси з Америки.

ЖИТТЯ ГРОМАДИ

Колишні гімназисти зустрілися на Союзівці

Ярослав Ликтей

КЕРГОНКСОН, Нью-Йорк. – У 70-ліття заснування таборових гімназій, 14-16 вересня, відбувся з'їзд таборовиків і гімназистів Байройту, Берхтесгадена, Зальцбургу, Карльсфельду, Ляндсгуту, Міттенвальду, Регенсбургу та інших на Союзівці.

14 вересня ранок був хмарний, а пізніше погода була прекрасна. Відновлена Союзівка пишалась пізньолітньою красою. Над квітами літали різнобарвні метелики і бриніли бджоли та комахи, у кущах співав пташиний хор, у небі переганялись пухнасті хмари та зникали десь далеко-далеко за горами.

Координатор зустрічі Ігор Сохан попросив присутніх вшанувати хвилиною мовчання померлих учнів, професорів та українських воїнів, які загинули на полі бою за Україну. У своїх привітах голови таборових комітетів зупинились над вихованням української молоді й її осягами та активністю на нових місцях поселення. Ця молодь у вельми невідрадних обставинах використала нагоду, вчилась, юнаки, були покликані до американської армії, потім закінчили університети та стали в ряди професіоналів. Колишні гімназисти завели сім'ї, виховали дітей в українському дусі й очолили провідну верству української діаспори.

Д-р Тарас Гунчак, який щойно повернувся з України, поділився своїми враженнями про війну та

Учасники зустрічі (зліва сидять): Ліля Сохан, Зірко Базилевич, Богданна Попель і Неля Сохан. Другий ряд: Ярослав Ликтей, Дада Бойко-Тарнавська, Євгена Ликтей, Ігор Сохан, о. протоєрей д-р Іван Кацак, Вячеслав Нишиш, Ліда Крозіжіє, Ігор Кравців, Орест Ілют, Тая Левицька, Люба Чанельська, Роман Левицький, Ірина Бартків, Надя Шаран, Богдан Голь, Дуся Попель, Валя Чудовська, Ева Сахарук, Ярмо Салдан, Уляна Явна-Дячук і Сергій Сахарук. (Фото: Ярослав Ликтей)

події в Україні. Богдан Голь подякував Я. Ликтеєві за його статті, а І. Сохан показав гостям фільми про Україну «Від Русі до України» та інші.

Після вечери відбулась весела ватра. І. Сохан читав жарти з «Лиса Микити», Сергій Сахарук та І. Сохан під гру синтезатора розважали публіку, а тоді всі разом співали українські пісні, які вони виконували в гімназійних хорах, на прогулянках, в пластових світлицях і таборах.

15 вересня о. протоєрей д-р Іван Кацак, парох Української католицької церкви Пресвятої Трійці, відслужив Службу Божу в намірнені присутніх і українського народу та Панахиду за душі гімназистів, учнів, професорів, таборовиків і воїнів, які полягли на полі бою за волю України. Після Літургії всі стали до спільної знимки.

По обіді були показані фільми «Між Гітлером і Сталіном» та інші, а опісля час був призначений для поодиноких гімназій. О 6-й год.

почався коктейль. І. Сохан представив талановитого баса-бандуриста Володимира Моту з Монреалю, який присвятив свій виступ воюючій Україні. Він виконав пісні на слова Тараса Шевченка, Степана Руданського, Миколи Голубця, Романа Купчинського, Богдана Мазепи, Юрія Старосольського, Лева Лепкого та музику Данила Крижанівського, Володимира Александрова, Михайла Гайворонського, Василя Литвина, Ігоря Соневицького, Юрія П'ясецького. Слухачі нагородили бандуриста рясними оплесками.

Після бенкету почалась забава до музики Славка Косіва. Публіка співала, підхоплюючи мелодії музиканта.

16 вересня, під головуванням І. Сохана у бібліотеці відбулось спільне закриття зустрічі. Після дискусії присутні вирішили провести з'їзд 15-17 вересня 2016 року з такою ж програмою, як цього року. Одноголосно вибрано цю саму управу на наступний рік. Координатором став І. Сохан, а заступниками – голови комітетів поодиноких таборів. Референтом став С. Сахарук.

Присутні хвилиною мовчання вшанували пам'ять пластуна Маркіяна Паславського, який загинув на Донбасі в боротьбі за волю України 19 серпня 2014 року, а родині висловили співчуття.

Гості подякували координаторові та головам комітетів за працю, Соні Семанишин та управі Союзівки за гостину.

NATIONAL HOLODOMOR MEMORIAL

Washington, D.C.

FRIDAY

November 6, 2015

HOLODOMOR EXHIBIT BENEFIT RECEPTION | 7 PM

Union Station

SATURDAY

November 7, 2015

DEDICATION CEREMONY | 2 PM

Holodomor Memorial | N. Capitol St. and Massachusetts Ave, NW

SUNDAY

November 8, 2015

HIERARCHICAL DIVINE LITURGY | MORNING

Ukrainian Catholic and Orthodox Churches

COMMEMORATIVE CONCERT | 2 PM

George Washington University | Lisner Auditorium

November 1-14, 2015

HOLODOMOR EXHIBIT | 8 AM – 8 PM

Union Station

for more information | www.ukraine-genocide.com

U.S. COMMITTEE FOR UKRAINIAN HOLODOMOR | GENOCIDE AWARENESS 1932-1933

Наукове Товариство ім. Шевченка
в Америці

запрошує

на

презентацію книжки

Віктора Мішалова

(Торонто, Канада)

**„Харківська бандура: генеза і розвиток
українського народного інструменту“**
(Харків, 2014)

Монографія Віктора Мішалова «Харківська бандура» є чи не першим науковим виданням в історії українського мистецтвознавства, яку присвячено маловивченій темі — генезі і розвитку виконавства на харківській бандурі. Праця ґрунтується на унікальних документах та наукових матеріалах, виявлених автором як на теренах України, так і у митців української діаспори Австралії, Північної та Південної Америк. Узгаляючи багатий фактологічний матеріал та аналізуючи його у історико-культурній та музикознавчій площинах, автор повертає у вітчизняну науку достеменне знання про історію бандурного виконавства в Україні.

**в суботу, 10 жовтня 2015 року
о 5-й годині по пол.**

в будинку НТШ

63 Fourth Ave (між 9-ою і 10-ою вулицями)
New York, NY 10003

Пластуни Філядельфії розпочали новий рік

Ірена Зварич

ДЖЕНКІНТАВН, Пенсильванія. – Пластова Станція у Філядельфії 22 вересня традиційно відкрила новий 2015-2016 рік в Українському Освітньо-Культурному Центрі. Залю заповнили пластуни, батьки і гості. Також була присутня голова Крайової Пластової Старшини Христия Кохан.

Філядельфійська станиця гордиться своїми пластунами, котрі успішно відбули і провадили літні виховно-вишкільні табори на „Вовчий Тропі“, „Писаному Камені“, „Новому Соколі“, Вишколі новацьких виховників, у Школі Булавних, і „Золотій Булаві“ та спеціальні табори „Морський“, „Родинний“ і „Табір Пташат“. Найстарше новацтво увійшло в ряди Уладу

Пластового Юнацтва. На відкритті Адя Федорічук одержала найвижче старшопластунське відзначення св. Юрія в бронзі за свою надзвичайну і постійну пластову працю та взірцеву пластову поставу. Церемоніал провела Х. Кохан. На кінець станична Ксеня Захарчук представила новацьких і юнацьких виховників та побажала всім успішного пластового року.

Пластова Станиця Філядельфії в Українському Освітньо-Культурному Центрі. (Фото: Андрій Зварич)

Забіг-виклик провели активісти СУМ

ЕЛЕНВІЛ, Нью-Йорк. – 6 вересня з нагоди 64-го Маніфестаційного Здвигу Спілки Української Молоді (СУМ) на Оселі СУМ відбувся Благодійний забіг-виклик на п'ять кілометрів. Крайова Управа СУМ звернулася до суміщів та друзів відгукнутися на виклик, щоб стати благодійниками у зборі коштів для Української армії.

Цей спортивний захід перебрав естафету від забігу-виклику на початку жовтня минулого року, який мав на меті привернути увагу суміщів та української громади в Америці до війни в Україні.

Після трагедії під Іловайськом в останні дні літа 2014 року, де Україна втратила 500-700 воїнів на полі бою та близько третини військової техніки, ніхто не міг спрогнозувати як далі зможуть просунутися російські війська. Віроломно перетнувши кордон, вони не лише окупували частину Донбасу, але оточили велике угруповання українських військ та підступно розстріляли більшу його частину. Рівночасно, не було достатньої впевненості чи вистачить матеріальних, людських та моральних ресурсів в Україні, щоб далі продовжувати війну з ворогом, який технічно та фінансово переважав у декілька разів.

Втім, у той критичний момент, як і під час Майдану, своє слово сказав український народ, який знову зміг мобілізуватися у найкоротший

час. Найактивніші українці заснували рух для підтримки української армії, частиною якого стали різні ініціативи суміщів в Америці.

На початку вересня минулого року військо України перебувало в деморалізованому та жалюгідному матеріальному стані без відповідного забезпечення, озброєння та підтримки з боку держави. Приблизно в такому ж стані як після окупації Криму Росією. Саме тоді навесні 2014 року, окрім харчів та уніформ, добровольці почали возити на фронт броньжилети, берці, шоломи, прилади нічного бачення, тепловізори, біноклі тощо. З приходом зими додалися теплі речі. Потреби постійно збільшувалися, бо ворог був набагато краще озброєний та забезпечений.

Завдяки фондам, зібраними суміщями з осені 2014 року, декілька разів було закуплено великі партії кровоспинних засобів, які відправили на фронт через організації „Жіноча сотня Самооборони Чернігова“, „Допомога Українській армії (Чернівці, Лужани)“ та „Буковина – Українському війську“. 2,500 дол. із зібраних суміщями допомогли добровольцям з Чернівців придбати реанімобіль для медичної сотні 30-ої окремої механізованої бригади. Реанімобіль врятував багато життів під Маріуполем, але й сам потрапив під обстріл. Зараз добро-

(Закінчення на стор. 16)

На початку бігу – одне задоволення. (Фото: Христина Долинюк-Микитин)

Учасники забігу на п'ять кілометрів.

Пластовий привіт зі Школи Булавних

Привіт зі Школи Булавних
Гантер, НЙ
20.VI - 2.VII.2015

СТ. ПЛ. ПТАША ТРОПІЧ
СТ. ПЛ. ВІДПОВІДНИЙ
ПЛ. РОЗ. ОРИАНА ДОПРАВИСКА
СТ. ПЛ. ТОНІА МИРО
ПЛ. РОЗ. АЛЕКСАНДРА ПАВЛИЧЕНКО

ПЛ. ВІДП. ІМЕНА КОЛОШЕНКО
СТ. ПЛ. НАДА ЗЕМЕЛЬНИЧ
ПЛ. РОЗ. СЕРГІЯ БІЛІСКО
СТ. ПЛ. ЛІДІА КЕДІЗ
СТ. ПЛ. МІХАЙЛО

ПЛ. РОЗ. КАТЯ БУДІМЦЬ, НЙ
- ЧОЛЕРНИК -
СТ. ПЛ. ВІДП. АНДРІЯ ВІЙСЯ, КН.
- КОМАНДАНТ -
СТ. ПЛ. ВІДП. ЗОЯ РІПШІК
- ІНТЕРНЕТ -
СТ. ПЛ. АРІА АРІА БОЙКО
- ПІСАР -
СТ. ПЛ. ІВАНКА МУРКО
СТ. ПЛ. РОСЛАНА ЗАЛУЦЬКА, КН.

- ВИШКІЛ БУНУЮЩИХ -
СТ. ПЛ. АРІАНА ЧЕБНИК, ВОРО
СТ. ПЛ. НАМАЛІА КИРИЛІ, ВОРО
СТ. ПЛ. АРІА АРІА ВІДП.

ЗІРВАЛАСЯ ХУРТОВИНА!

Привіт зі Школи Булавних „Зірвалася хуртовина“, Гантер, Нью-Йорк

Страховий сертифікат (Endowment) до 18 років*

- Доступне для осіб від 0 до 10 років
- Мінімальна вартість поліси — \$5,000
- Вкладки платні до 18 років
- Без доплати на оформлення поліси
- Повна сума страхування виплачується у випадку смерті або при досягненні 18-річного віку
- Поєднання страхування життя та заощадження

ВІК	Хлопці	Дівчата
0	\$205	\$200
2	\$240	\$235
4	\$285	\$280
6	\$345	\$340
8	\$435	\$405
10	\$565	\$560

Щорічні вкладки для поліси на \$5,000.

* Доступне не в усіх штатах.

ПЕРЕДОПЛАТИ І ЗАОЩАДИ!

Український Народний Союз, Інк.

2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

Загальні інформації – 800-253-9862

www.UkrainianNationalAssociation.org

facebook.com/UkrainianNationalAssociation

Миттєвий обрахунок річних вкладок

888-538-2833

УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ, Інк.

КОНКУРС ДЛЯ ДІТЕЙ

Проекти Різдвяні Картки

Минулорічний проект Різдвяних карток з участю дітей від 6-18 років був дуже успішним, і тому Український Народний Союз цього року знову приготував до цього проекту. УНСоюз ласкаво заохочує і дає можливість дітям взяти участь у цьому проекті та вислати свої малюнки на тему "Українське Різдво" для репродукції.

УНСоюз запрошує учасників – дітей у віці від 6 до 12 років (група 1) та дітей у віці 13-18 років (група 2) – взяти участь в проекті різдвяних карток УНСоюзу. Для репродукції приймаємо оригінальні твори. Роботи до видруку вибираються комітетом суддів. Тематика творів повинна зображати ідею українського різдвя. Кожен вибраний твір буде ідентифікований іменем, віком та адресою художника. Щороку понад 150,000 карток висилаються до громади. Щороку українська громада підтримує цей проект, особливо коли є нагода відзначити наших наймолодших мистців. Весь дохід з продажі різдвяних карток призначено на користь Союзівки; додатково, декотрі датки призначено на Свободу, Український Тижневик та генеральний фонд – Український Народний Фонд при

УНСоюзі. Всі твори будуть видруковані в обидвох газетах УНСоюзу – Свободі та Українському Тижневику.

Просимо ознайомитися з усіма вказівками та правилами, що подані нижче:

1. Вибрані твори повинні відображати українське різдво.

2. На зворотній стороні картки знаходиться ім'я, адреса та техніка молодих мистців.

3. На конкурс приймається один (1) оригінал від мистця. Твір повинен бути розміром не більшим, ніж 8.5" X 11". На видрукованих картках твори будуть зменшені.

4. Кожний твір повинен бути відповідно підписаний.

• ДРУКОВАНИМИ ЛІТЕРАМИ: Ім'я (В ОБИДВОХ МОВАХ), повна адреса, телефон, електронна пошта – друковані на зворотній стороні твору та виповнена анкета конкурсу.

5. Приймаємо твори різних жанрів і техніки – олійні, акварелі, пастелі, кольорові олівці – на білім папері. Найліпше друкуються яскраві кольори.

6. Твори не повертаються мистцям, вони залишаються власністю УНСоюзу.

7. УНСоюз має право (1) відтворювати картки без жодного гонорару, (2) та мистець відмовляється від права друку.

8. Переможці конкурсу будуть повідомлені не пізніше 24-го жовтня 2015 р.

9. Твори приймаємо до 17 жовтня, 2015 р.; спізнені експонати не будуть прийняті.

Присимо надсилати твори на руки Оксани Тритяк - **Ukrainian National Association, 2200 Route 10, Parsippany, NJ, 07054, Attn. O. Trytjak or oksana.trytjak@verizon.net, Tel. 973 292-9800 X 3071.**

10. Рішення суддів буде остаточним.

11. Весь дохід призначено на освітні, культурні та молодіжні програми на СОЮЗІВЦІ.

12. Датки можна відраховувати від податку, як призначено законом.

PLEASE PRINT

NAME: _____
ДРУКОВАНИМИ ЛІТЕРАМИ В УКРАЇНСЬКІЙ МОВІ

NAME: _____
PRINTED IN THE ENGLISH LANGUAGE

ADDRESS: _____

TEL: _____ E-MAIL: _____

DATE OF BIRTH _____ NAME OF SCHOOL _____

В Нью-Йорку відбулися...

(Закінчення зі стор. 1)

ці, естонці, черкеси, росіяни, євреї, представники інших національних меншин у США, численні американці. Вони принесли свої національні прапори і плякати з осудом агресивної політики Росії та її президента.

Український Народний Союз представляла скарбник Рома Лісович.

Зібрання провадили голова комісії зовнішніх зв'язків УККА Роксоляна Лозинська та голова Північно-кавказької етнічної групи „International Circassian Council“ Іяд Юггер, які під час віча виголосили ряд промов з приводу сучасних політичних подій. Промовляли засновник „Білоруського народного фронту“ Зенон Позняк, який закликав говорити своїми національними мовами, щоб довести, що не треба володіти лише російською мовою, аби порозумітися в ім'я миру і злагоди, Іан Куум з Естонії, президент Американської асоціації кримських татар Айла Баккалі, представниця Світової Федерації Українських Жіночих Організацій в ООН Надія Шмігель, голова відділу УККА в Нью-Йорку Іванка Заяць, голова Білорусько-Американського об'єднання „Погонія“ Віталій Зайка, ряд інших.

Промовці підкреслювали, що провід Росії заходився відновлювати колишню Російську імперію в межах СРСР і став загрозою незалежності усіх колишніх радянських республік й мирові в усьому світі. В. Путін не має права виступати з трибуни Генеральної Асамблеї ООН, а Росію слід позбавити права свавільно використовувати своє вето у Раді Безпеки ООН. Учасники віча вимагали проведення Міжнародного трибуналу щодо авіокатастрофи літака рейсу МН17, закликали світ не забувати про Крим і про жертви путінського режиму. На вічу був плякат з портретом Бориса Немцова.

Прозвучали вимоги звільнити політичних в'язнів, зокрема Олега Сенцова та Надію Савченко, якій було присвячено чимало транспарантів та плякатів.

Оплесками зустріли присутні виступ Іллі Пономарьова, російського політичного діяча, підприємця в галузі високих технологій, депутата Державної думи Росії, який 20 березня 2014 року єдиний проголосував в Державній думі проти анексії Криму. 7 квітня 2015 року Державна дума позбавила І. Пономарьова депутатської недоторканості, а Слідчий комітет Росії порушив проти нього кримінальну справу, після чого московський суд заочно арештував депутата.

Звучали кличі „Україна єдина!“, „Жие Білорусь!“, „Путін – терорист!“, „Росія, геть з Сирії!“, ряд інших, а також українські пісні „Червона калина“, „Не спи, моя рідна земля“, сумна „Пливе кача“, гімн України. Заспівувачем був Максим Лозинський з гітарою.

На вічу були численні розповіді про страждання людей в часи комуністичного режиму. Ділявер Мустафаєв, який прийшов з дочкою Елвісою, розповів, що їхнє невелике село Татарусман біля Бахчисараю виселили в Узбекистан, де у важких умовах з 30 виселених сімей уціліли лише три. Йому під

Голова Північно-кавказької етнічної групи „International Circassian Council“ Іяд Юггер.

Депутат Державної думи Росії Ілля Пономарьов.

Президент Американської асоціації кримських татар Айла Баккалі.

Голова Відділу УККА в Нью-Йорку Іванка Заяць (зліва) і скарбник УНСоюзу Рома Лісович.

Представники Латвії на вічу біля ООН.

час депортації було 14 років.

Того ж дня була проведена хода протесту до Постійного представництва Росії в ООН. Очолила ходу І. Заяць. Учасники ходи прийшли з плякатами та велетенським синьожовтим прапором від рогу Центрального парку і П'ятої авеню до Лексінгтон Авеню, де знову тривало двогодинне віче з промовами, кличами та піснями. Його розпочав Стефан Качурак молитвою „Отче наш“, провадили І. Юггер, Р. Лозинська та І. Заяць. Це віче мало великий вплив на Нью-Йорк, тому що на місці його проведення побувало багато мешканців міста, котрих не було біля ООН.

УККА провів акцію протесту біля ООН також 28 вересня. Українська громада стала рушійною силою у виявленні багатонаціонального протесту проти агресії Росії.

На протест вийшли представники багатьох національностей.

Масово прийшли з протестом кримські татари.

МИСТЕЦТВО

Виставка Зеновія Онишкевича триватиме до 17 січня

НЮ-ЙОРК. – Український Музей представляє першу в історії повну експозицію творчості Зеновія Онишкевича, визначного і плідного українського художника. Виставка включає широкий спектр його творчості протягом 60 років і складається з понад 70 картин і малюнків, відібраних кураторкою Оленою Мартинюк з Ратгерського університету. Виставка „Шістдесят років в мистецтві: Зеновій Онишкевич“ відкрилася 27 вересня і триватиме до 17 січня 2016 року.

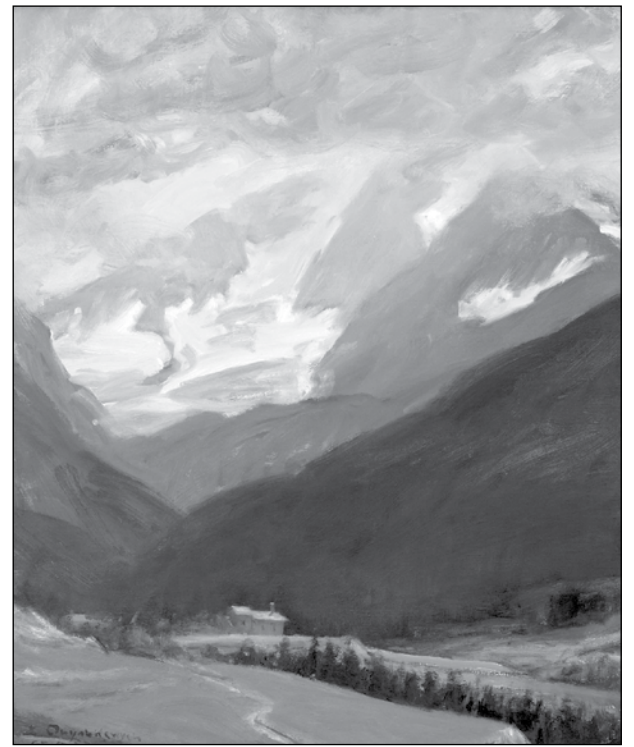
О. Мартинюк пояснює: „Для українського американського художника Зеновія Онишке-

вича мистецтво пейзажу – це завжди поетична експресія та особисті переживання. Численні картини художника викликають і розвивають романтичну функцію пейзажу, його здатність виражати людські почуття причетності, ностальгії, спогадів та меланхолії, а також сум'яття від зіткнення з силами природи. Водночас його олії та акварелі віддзеркалюють такі імпресіоністичні нахили як поєднання безпосередності враження, японські впливи та авторську присутність через навмисну видимість роботи пензля на полотні. Ця ретроспективна виставка розкриває його 60 років в мистецтві, головним чином через краєвиди, але також портрети та карикатури, виконані олією, акварелею, чорнилом та олівцем“.

Оцінка творчого спадку З. Онишкевича ускладнена його особистою історією українського імігранта, що увібрав європейську живописну традицію через потужну призму американської художньої освіти. З. Онишкевич є живим втіленням впливу на людську долю жорстокості ХХ ст. з його переселеннями, війнами, розривами та втратами. Переживши страхіття Другої світової війни підлітком в Польщі, Австрії та Німеччині, він переїхав з родиною в США у 1949 році, почав навчання в Мистецькій Лізі Нью-Йорку. Його вчителем там був Реджинальд Марш, один з найвідоміших літописців 1930-1940-их років в Нью-Йорку, через якого З. Онишкевич долучився до традиції американського модерністського урбанізму.

Після навчання в Лізі, мистець продовжив освіту в Національній академії мистецтв. Його навчання було перерване Корейською війною, після повернення з якої художник зміг отримати ступінь бакалавра мистецтв від Прат-Інституту.

Окрім звернення до імпресіоністичних якостей, З. Онишкевич підкреслює взаємопов'язаність людини та природи, головним чином через зіставлення маленьких людських фігур з величними сценами природи. Фігури, які він вписує в свої краєвиди кількома мазками пензля, говорять про відчуття, коли спогади та давні події часом занадто складні або жорстокі, щоб їх зобразити, поглинають людину цілковито.

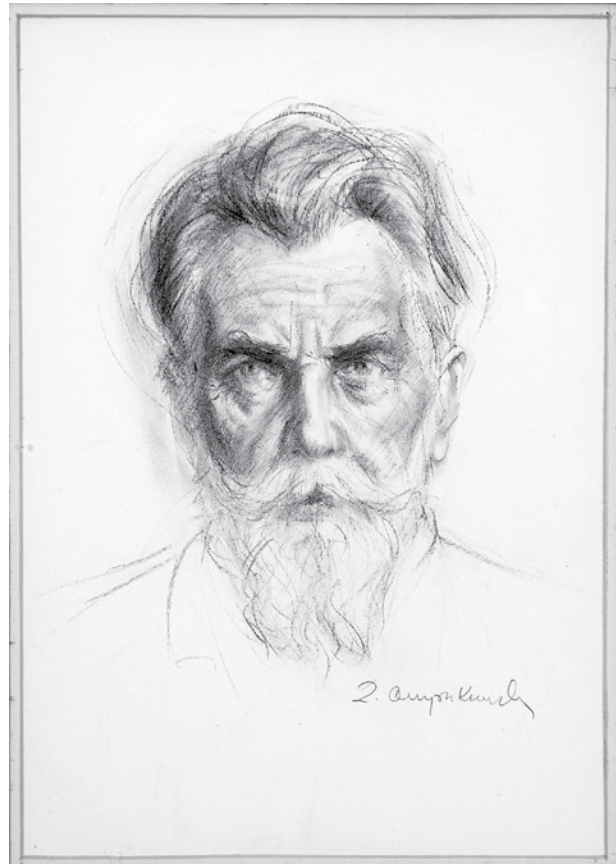

Зеновій Онишкевич. „Перед бурею“. Без дати, полотно, олія.

Твори З. Онишкевича знаходяться у престижних американських і міжнародних колекціях, у тому числі у Ватикані, де він написав великий, на повний зріст, портрет Папи Павла VI на замовлення Кардинала Йосифа Сліпого для офіційної резиденції Папи. Карикатури З. Онишкевича, та інші малюнки, картини і редакційні ілюстрації впомишували численні засоби масової інформації США. Він викладав рисунок і живопис в Ферфілд університеті протягом майже 20 років.

Видано повнокольоровий ілюстрований каталог виставки на 57-сторінок. Каталог включає статтю О. Мартинюк та перелік картин англійською та українською мовами.

Український Музей

Зеновій Онишкевич. „Кардинал Сліпий“.1966, папір, олівець.

Колекції музею присвячені війні

Марія Срібна

КИЇВ. – Національний музей історії України зібрав велику колекцію матеріалів пов'язаних з Революцією Гідності (листівки, фотографії, афіші, перепустки самооборони, прапори з різноманітними написами від учас-

ників Революції гідності, захисна амуніція протестуючих, щити і шоломи бійців спеціального підрозділу „Беркут“, речі медиків та священників Майдану, революційний намет). З початком російської агресії проти України науковці музею одразу почали комплектування матеріалів бійців, які

ціною свого життя захищають Батьківщину. У висліді було відкрито декілька виставок, де розкривалась тематика трагічних подій на сході України.

Зокрема 18 грудня 2014 року була відкрита виставка „За Україну, за її волю“, ключове місце на якій було приділено бійцям Київського козацького полку ім. Тараса Шевченка з Українського реєстрового козацтва,

які охороняють державний кордон в Донецькій області. Більшість з них входили під час Революції Гідності до 4-ої сотні самооборони Майдану. Серед матеріалів, які були представлені, варто відмітити присягу на вірність українському народові, військову уніформу та армійський жетон 19-річного бійця Ореста Диріва, який за час війни був нагороджений за мужність та відвагу, казак, пробитий ворожими уламка-

(Закінчення на стор. 18)

Співробітники Національного музею історії України: старший науковий співробітник Ірина Пуля, завідувач відділу Антон Богдалов, провідний науковий співробітник Марія Срібна, старший науковий співробітник Ольга Голдованська. (Фото: Володимир Каптанов)

Стефан Шкафаровський співатиме в „Ріголетто“

Оля Рудик

НЮ-ЙОРК. – У Метрополітальній опері оперовий співак світової слави бас Стефан Шкафаровський виступить у ролі графа Монтероне в опері „Ріголетто“ Джузеппе Верді. Він співатиме у 10 виставах від 10 жовтня до 19 листопада.

Роля графа Монтероне і його дії творять підставу цілої опери. Музика опери сповнена глибокого драматизму. Глядачі відчують в рухах і співі усіх персонажів на сцені численні людські емоції: любов, ненависть, кохання, гнів, помсту і розпач. Варто пережити цю оперу разом з С. Шкафаровським.

Стефан Шкафаровський

ПАНОРАМА ЖИТТЯ В УКРАЇНІ

Народні депутати виїхали з Києва

Олександр Вівчарик

СМІЛА, Черкаська область. – Народний депутат Сергій Рудик став ініціатором виїзного засідання Комітету з питань бюджету Верховної Ради України, що відбулося в Смілі 4 вересня. Метою засідання було привернути увагу до стану доріг на прикладі Черкащини. На засідання приїхав народний депутат Олександр Шевченко, який побудував тепер уже всесвітньовідомий „Буковель”, „Артек-Буковель”, дороги в „Буковелі” та займався новітніми технологіями автотраси Львів-Івано-Франківськ. Під час свого виступу він доводив необхідність дбати не лише про верхній шар дороги, а й лагодити основу, займатися капітальним ремонтом.

„Ми проїхали сьогодні ділянки „Київ-Корсунь-Городище-Сміла-Кам'янка” з багаторазовими зупинками на найбільш аварійних ділянках. Дороги в жахливому стані, небезпечні для пересування, а вночі, особливо в негоду, стають просто смертельно небезпечними, – зауважив С. Рудик. – Уряд дбає про ремонт доріг міжнародного спрямування, а хіба люди, що живуть всередині країни, не заслуговують на хороші дороги?”

Народним депутатам України наочно показали одну з найбільших проблем області.

„Я дякую за проведення виїзно-

Народні депутати побачили дороги Шевченкового краю. (Фото: Олександр Вівчарик)

го засідання комітету, – зауважив на засіданні голова Черкаської обласної адміністрації Юрій Ткаченко. – Одна справа читати наші звернення, інша – все на власні очі побачити. Наші гості переконалися, що латання ям тільки „з'їдає” мільйони, а водії й далі не бачать результату. Домовилися спільно вирішувати питання капітального ремонту автотраси під час ухвалення державного бюджету на 2016 рік”.

Новаки таборували у монастирі

Тетяна Переверзева

ВІРЛЯ, Тернопільська область. – „Істина зробить вас вільними” – ці слова були написані на сорочках учасників новацького табору Донецької округи Пласту „Земля Велетнів-2015”.

10 днів новаки і їх виховники шукали відповідь на питання „Що таке істина?”, багато спілкувалися, працювали, досліджували, щоб зрозуміти, що робить нас вільними.

Більшість учасників табору – це діти з прифронтової зони, інші – з вимушених переселенців. Цей склад учасників спонукав провід до вирішення особливих завдань, щоб допомогти дітям позбутися своїх страхів, навчити дітей знаходити розраду у спілкуванні з Богом.

Кожний ранок починався молитвою в храмі (табір проводився 26 червня-5 липня на території монастиря св. Юрія Української Православної Церкви Київського Патріархату на хуторі Вірля). В програмі були щоденні заняття за плянами „Віктарний

дружинник” і „Богуславка”. Духовні бесіди о. Ігнатій присвячував християнським чеснотам. Усім новакам і новачкам була подарована дитяча Біблія.

У таборі була бібліотека, книги з якої можна було отримати в подарунок. Щодня таборовики виконували творчі завдання: складали пісні, вірші, брали участь у виставах.

Яскравою подією стало знайомство з місцевими громадськими активістами Василем та Іриною Чернігівськими, які організували мандрівку до замків у Кременці і Дубні, в село Антонівці, де є штаб-музей УПА. З дітьми спілкувалися настоятель монастиря св. Юрія о. Полікарп, священник на Божій Горі о. Василь, викладач історії Олександр Григорович, який провів незабутні екскурсії, і багато інших місцевих людей.

Провести табір допомогли пластовий курінь „Княгині”, Крайова Пластова Старшина України, Благодійний фонд Богдана Гаврилишина і Фонд помочі України.

Новаки під час мандрівки до замків у Кременці і Дубні.

Бойки не забули Івана Смолія

Олександр Костирко

АГАФІЇВКА, Одеська область. – До цього села, мешканці якого померли з голоду у 1932-1933 роках, більшовики вивезли з тодішньої Дрогобицької області мешканців сіл Міхновець, Бистре та Лип'я. Близько місяця добиралися в товарних вагонах горяни до спекотливих степів південної України разом з худобою та нашивдкоруч зібраними пожитками, щоб опинитися в непридатних, недобудованих будинках перед зимою.

Не дивлячись на всі труднощі, бойки вижили. Побудували поступово школу, клуб, церкву. Разом з собою привезли сюди свої традиції, культуру, релігію, яку донині зберігають і шанують.

Тепер у Агафіївці проживає 333 особи. Місцеву школу відвідує близько 50 дітей. Саме тут вчителі, учні та жителі села проводять державні, релігійні свята, читають твори українських авторів, запро-

шують в гості відомих земляків. На одній з таких зустрічей 16 серпня довелося побувати і мені з дружиною Ольгою, батьки якої були переселенцями.

Того дня тут відзначали 100-річчя з дня народження земляка Івана Смолія – українського письменника, творця різновидного літературного жанру, який народився 14 серпня 1915 року в селі Міхновець, на Бойківщині, серед мальовничої природи зелених Карпат. Його письменницький шлях розпочався в 1937 році кількома поезіями в літературно-мистецькому часописі „Назустріч” й оповіданням „Зустріч” у львівському щоденнику „Новий час” та „Кар'єра будівничого” у щоденнику „Діло”.

Першою його книжкою була п'єса „Життя на вазі”. Друкована того ж року 1939 повість „Гранатові історії” не появилася через воєнні події. Друга світова війна переки-

(Закінчення на стор. 14)

Учасники зібрання на честь Івана Смолія. (Фото: Олександр Костирко)

Щоденник, датований війною

Євген Цимбалюк

РІВНЕ. – У обласному краєзнавчому музеї 10 вересня відбулася презентація книги Геннадія Руя „Щоденник 1943. Щоденник партизанського рейду 23.01.1944-06.02.1945”.

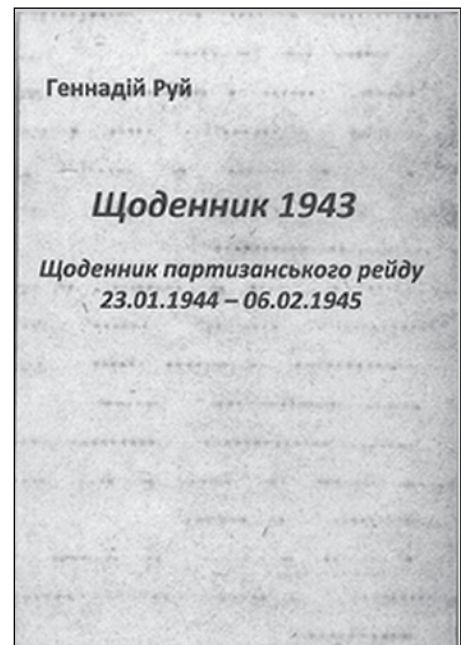
Основа цієї книги – щоденникові записи учасника Другої світової війни Г. Руя (1923-2005), який жив у Острозі, працював правником в установах міста.

Два зшитки щоденників, у яких він робив записи про тогочасні події, були реліквією родини. Воєнні нотатки допомогла повернути із забуття його дружина Ольга.

У вступі до книги вона пише: „У 2015 році минає 70 років з дня закінчення Другої світової війни. Все менше залишається людей, які були учасниками та свідками боротьби з ворогом. І все більше цінуються спогади цих людей. Таким учасником, свідком і літописцем є мій чоловік Руй Геннадій Степанович, який залишив два щоденники: один фіксує події в Острозькому районі в 1943 році, другий – події і боротьбу партизанського загону ім. Залізняка, який діяв у Карпатах і партизаном якого він був”.

Нотатки представляють образ

щоденного життя мешканців волинських сіл та містечок, взаємини між німецькою армією та її союзниками, партизанами, бійцями УПА та польськими підрозділами самооборони. Автор не оцінює події, не виявляє прихильності до жодної зі сторін. Право на оцінку він залишив за читачем.

Книга Геннадія Руя.

Президент України...

(Закінчення зі стор. 1)

заради глобальної безпеки і миру.

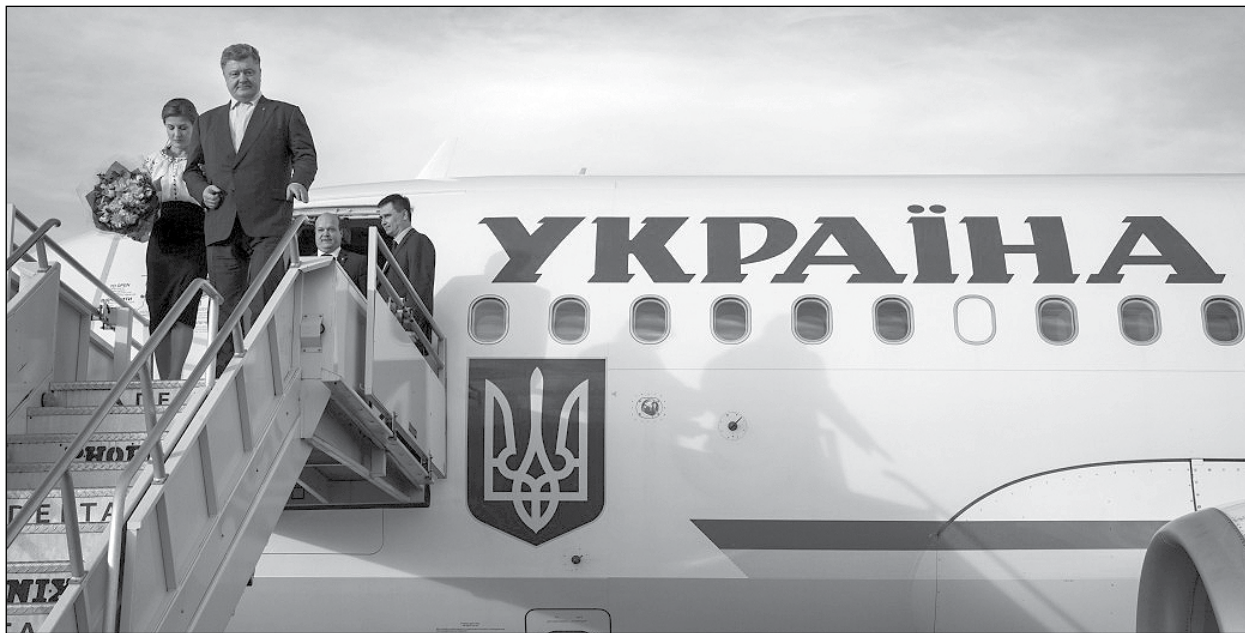
В свою чергу, Президент США Б. Клінтон нагадав, що перебуваючи на посаді, однією з основних цілей того часу, вважав зменшення ядерної зброї в світі, в тому числі у пострадянських країнах. Він нагадав, що Україна володіла одним з найбільших ядерних запасів і було підписано меморандум, в якому Президент Росії Борис Єльцин гарантував забезпечення територіальної цілісності України. Пізніше під час анексії Криму офіційна влада Росії пояснювала, що цей документ не був ратифікований російською Думою.

27 вересня П. Порошенко виступив на саміті з прийняття Цілей сталого розвитку в рамках Генеральної Асамблеї ООН. (Повний текст його промови вміщено на 2-ій стор.)

27 вересня Президент України зустрівся з представниками єврейських громад та організацій США.

Він подякував за підтримку, яку єврейська спільнота надає у ці складні часи Україні. На зустрічі відбулось обговорення викликів, які постали перед Україною, та шляхів їх подолання. Наголошувалось на необхідності активізації міжнародних зусиль для приборкання російської агресії проти України як факту порушення міжнародної системи безпеки. Представники єврейської спільноти запевнили Президента у намірі продовжувати надавати підтримку Україні у вирішенні проблем, зокрема зумовлених російською агресією.

Президент повідомив, що наступного року в Україні будуть вшановувати пам'ять жертв Бабиного Яру. Учасники зустрічі наголосили на важливості вшанування 75-ї річниці Бабиного Яру, щоб нагадати світові про небезпеку будь-яких проявів нетерпимості, ксенофобії та антисемітизму. Учасники зустрічі привернули увагу до утис-

Марина і Петро Порошенки прибули до Нью-Йорку. (Фото: Прес-служба Президента)

ків, яких зазнають кримські татари у зв'язку з анексією Криму Росією.

28 вересня Президент України спільно з українською делегацією взяв участь у відкритті 70-ї сесії Генеральної Асамблеї ООН. Після участі у відкритті він дав інтерв'ю американському телеканалу «Fox».

Протягом дня відбулась низка двосторонніх зустрічей з главами держав та урядів кількох країн, зокрема Данії, Австрії, Японії. Окремим пунктом була перша офіційна двостороння зустріч з Президентом Республіки Польща Анджеєм Дудою, після якої президенти разом спілкувалися з представниками засобів масової інформації. П. Порошенко також узяв участь в офіційному полуденку від імені Генерального секретаря ООН Бан Кі-муна. Опісля він брав участь у Саміті з питань

діяльності з підтримання миру, а в кінці дня – у прийнятті від імені Президента США Барака Обами.

28 вересня П. Порошенко разом з дружиною Мариною вшанував пам'ять жертв трагедії 11 вересня 2001 року, поклав вінок біля символічного «Дерева тих, хто вижили» – єдиної рослини, яка «перенесла» ті події. Президент оглянув величний Меморіал і назвав його символом об'єднання зусиль для боротьби з тероризмом.

(Офіційне інтернет-представництво Президента України)

Про завершення візиту Президента України Петра Порошенка до США «Свобода» розповість у наступному числі.

Експерти опублікували...

(Закінчення зі стор. 4)

Сусідній Дагестан, набагато більший і складніший, ніж Чечня, так само може від'єднатися. Конфлікт на Кавказі в поєднанні зі слабкістю центральної влади в Росії зробить так, що інші регіони захочуть відокремитися від проблем Москви.

Татарстан, де проживає 2 млн. мусульманських етнічних татар і 1.5 млн. етнічних росіян, може оголосити себе окремим ханством, як це було в XV ст. Він має сильних людей, різноманітну економіку, яка включає власну нафтову компанію, і добре освічений правлячий клас. Можливо, будуть зформовані особливі взаємини Татарстану з Кримом, який за допомогою кримських татар, що претендують на свою історичну землю, теж оголосить себе незалежною державою.

Уральський регіон може сформувати республіку, як це намагалися зробити в 1993 році, навколо Єкатеринбургу, четвертого за величиною міста Росії. А та, в свою чергу, може сформувати союз з Сибіром. Сам Сибір може відродити свою власну ідентичність, з центрами в містах Красноярськ та Іркутськ, а нафту і газ, як і інші багатства, продавати в Китай. На відміну від Росії, Китай не

має великого інтересу в територіальній експансії малонаселеного Сибіру і Далекого Сходу, але він може (і вже це робить) колонізувати ці регіони економічно. Владивосток і Хабаровськ, два з найбільших міст Далекого Сходу, більш економічно інтегровані з Китаєм і Південною Кореєю, ніж з європейською частиною Росії.

Незважаючи на глибоку параною росіян, що нібито Америка намагається розбити їх, такий сценарій є одним з найгірших кошмарів Заходу. Це відкриває питання контролю над ядерною зброєю Росії. Незважаючи на те, що командний центр залишатиметься в Москві, контролювати ракети, розкидані по території Росії, може бути важче, ніж це було після розпаду СРСР. У той час росіяни й американці успішно працювали разом, щоб вивезти ядерний арсенал з України та Казахстану в Росію. Україна отримала шматок паперу, названий Будапештським меморандумом і підписаний Росією, США і Великобританією, які гарантували територіальну цілісність в обмін на відмову від ядерної зброї. Тепер анексія Росією Криму показала, що така гарантія нічого не варта.

Привид розпаду вже бродить по Росії. Політики та експерти бояться обговорювати його публічно. Незадовго після анексії Криму і підтримки сепаратизму на сході України Кремль ввів закон, який робить «розпалювання будь-яких дій, що підривають власну територіальну

цілісність Росії» кримінальним злочином. Тим не менше, найбільша загроза територіальній цілісності Росії виходить з самого Кремля і його політики в Україні.

Порушивши постсоветські кордони, Президент В. Путін відкрив скриньку Пандори. Якщо Крим «історично» належить Росії, як він стверджує, то що він може сказати про Калінінград, колишній Кенігсберг, який Німеччина втратила після Другої світової війни? Або про Східню Карелію, якою Фінляндія поступилася перед СРСР після Зимової війни в 1940 році, чи Курильські острови, що вже готові повернутися в склад Японії?

Ще небезпечнішим для майбутнього Росії є те, що В. Путін розворушив сили, які процвітають на війні і націоналізмі. Але вони не є силою імперіалістичної експансії Росії, їм не вистачає динамізму, ресурсів і бачення того, що імперія вимагає потенціалу. Вони лише є силами хаосу і дезорганізації.

Східня Україна перетворилася на гніздо злочинців і здириків. Вони не можуть поширювати російську цивілізацію, але вони можуть поширювати анархію.

Коротше кажучи, Росія при В. Путінові набагато вразливіша, ніж здається.

(Львівський культурологічний журнал «І»)

Бойки не забули...

(Закінчення зі стор. 13)

нула його з родиною в Західну Німеччину. 1947 року в Регенсбурзі вийшла перша збірка оповідань автора «Дівчина з Вінниці». З переїздом до США появилися твори «Кордони падають», збірки оповідань «Манекени» та «Зрада».

У часописі «Свобода» автор друкував свої прозові твори та статті на літературно-критичні теми. Саме тут була частково надрукована повість «У зеленому підгір'ї». І. Смолій був головним редактором часопису «Народна Воля», офіційного органу Українського Братського Союзу, належав до Об'єднання Українських Письменників у екзилі «Слово» й Спілки Журналістів Америки, писав есеї, фейлетони (псевдо Максим Булька). Його твори здобули чимало відзначень і нагород.

24 лютого 1984 року в Ютиці, недалеко від

Нью-Йорку, І. Смолій помер, де і був похований.

Розпочався вечір виступом директора школи Марії Крись яка ознайомила присутніх з біографією земляка-письменника. Ольга Крись розповіла про його творчість та показала книги різних років видання, серед яких була збірка новель «Манекени», яку люб'язно надіслав редактор газети «Свобода» Левко Хмельковський. Місцева поетеса Ірина Візняк прочитала вірш І. Смолія «Наші дні молоді», написаний в 1941 році. Він і зараз залишається актуальним в зв'язку з війною на сході України:

*Наші ж дні молоді у рядах перших стеж,
Без зневіри й рабської покорі,
Застромляють онде, на вершинах гордих вєж
Чужих замків вже наші прапори!*

Поділилась своїми спогадами та враженнями про поїздку в Америку Дарка Асафайло,

яка відвідала родину І. Смолія в кінці 1990-их років. Також пригадали розповіді своїх батьків та родичів Катерина Бабець, Марія Неделькіна, яких за німецької окупації вчив письменник в школі.

Святослав Гаврилків та Ігор Крись ще з дитинства мали уявлення про залишену рідними карпатську красу. Про це вони поділилися з присутніми.

Черкашанка О. Крись подарувала землякам кілька примірників книги І. Смолія «Галичина на зламі епохи». Цю книгу вперше видав в Україні з вступним словом й упорядкуванням історик, онук автора Леонід Герець у видавництві ім. Олени Теліги. Також одержали в подарунок селяни книжечки про історію, культуру та походження бойків журналістки з Києва Наталі Кляшторної.

Переселенці з Михнівця висловили побажання спілкуватися з нащадками письменника І. Смолія.

Вісті Фундації імені Івана Багряного

Жовтень 2015 року, ч. 181

Фундації ім. Івана Багряного виповнилося 40 років

Олександр Шугай

Чи хтось підрахував, скільки і яких доброчинних організацій, товариств, фондів (фундацій) у світі? Тисячі? Десятки тисяч? В усякому разі, напевне, безліч тих, великих і малих, воістину гуманних осередків, громад, недержавних структур, без яких людство, як цивілізована спільнота, либонь, не змогло б існувати. У цьому неозорому й незглибному морі доброти, хвалити Бога, не виняток і ми, українці. І це при тому, що доля не щадила нас, відриваючи від рідної землі та закидаючи в різні найвіддаленіші куточки світу. Але й там, на чужині, всупереч злим вітрам історії, українці були добродійниками, намагаючись навколо себе творити атмосферу консолідації та підтримки. Бо якщо з гіркого досвіду народився вислів „Нашого цвіту – по всьому світу“, то, як наслідок, з неусипної праці, товариськості й з'явилося гасло „Свій до свого по своє“.

Наша розповідь – про Фундацію ім. Івана Багряного. Без перебільшення скажемо, це явище особливе, унікальне. Як і сам письменник та політик, котрий змушений був жити й творити в еміграції, де і знайшов свій останній прихисток (Новий Ульм, Західна Німеччина), так і Фундація його імені постала далеко від рідної землі, у США. Вже після смерті І. Багряного, але як продовження тієї великої справи, заради якої він жив і боровся. Ба більше, вірив у те, що незалежна Україна буде! І коли визнана всім світом суверенна Україна офіційно з'явилась на географічній мапі, з'ясувалося, що Фундація ім. І. Багряного майже на чверть століття старша за українську державу.

Парадокс? Ні. Бо саме тоді, коли московський окупаційний режим так люто, немилосердно грабував, обкрадав, нищив наш народ, ті, що не змирилися з окупацією і від горя голі й босі втекли на чужину, невдовзі в поті чола зуміли не тільки досягти належного добробуту, а й заснувати доброчинну організацію, думаючи про своїх земляків, котрі залишилися в Україні під гнітом.

Нині Фундації ім. І. Багряного виповнилося 40 років! Вік поважний, ювілейний. Хоч за цей значний відрізок часу відійшло у вічність чимало старших людей, її совісних працівників та жертводавців, проте живуть невмирущі, добротворчі традиції. І вже понад 20 років, не покладаючи рук, Фундація працює, пов'язана безпосередньо з Україною.

Скільки і якої праці, енергії, фінансової допомоги та моральної підтримки вклали наші закордонні брати і сестри в розбудову втраченої колись, а нині воскреслої Вітчизни! Чи виправдалися ж їхні надії та сподівання? Відповіді на це запитання треба шукати в нашому повсякденному житті.

Фундація ім. І. Багряного, на диво, відкрита громадська організація. Такої відкритої підзвітності своїм жертводавцям, либонь, немає ніде, ні в кого. А звідси й довіра, авторитет. Докладні дані про надходження й витрати фондів систематично друкуються у пресі. Не стоїть Фундація осторонь і в цей тяжкий, випробувальний для України час, війни з Росією. Крім необхідної моральної підтримки, нашим відважним, героїчним захисникам надається відповідна матеріальна допомога.

Отже, в основі нашої розповіді – конкретні джерела, документи, факти. Зібрані, упорядковані й прокоментовані матеріали, світлина, сподіваємося, стануть своєрідною подякою, пам'ятником жертводавцям і всім, хто хоч би раз долучився до цієї великої та благородної справи, освяченої іменем великого українця І. Багряного.

В Охтирці вшанували Івана Багряного

Валерія Бакуліна

25 серпня в Охтирці вшановано Івана Багряного, всесвітньовідомого поета, письменника, публіциста, редактора, художника і громадсько-політичного діяча, полум'яного борця за Україну. Він заснував Українську Револьюційно-Демократичну Партію та Об'єднання Демократичної Української Молоді і до кінця свого життя залишався їхнім керівником.

І. Багрянний народився в Охтирці 2 жовтня 1906 року. Літературну діяльність почав у 1925 році у Києві та Харкові. Радянська цензура не допускала його твори до друку. У 1932 році І. Багряного вперше заарештували. Він став політ'в'язнем і пройшов усі кола сталінського пекла, але ніщо його не зломило в боротьбі за Україну.

В 1943 році І. Багрянний вимушений був покинути рідну землю і вирушив на Захід. В 1943-1944 роках він брав участь в українському підпіллі ОУН та УПА на Галичині. Потім емігрував до Словаччини, Австрії і потрапив у Новий Ульм (Німеччина).

В роки примусової репатріації І. Багрянний

написав памфлет „Чому я не хочу повертатись до СССР?“, що вийшов українською, англійською, італійською та еспанською мовами. Цим твором він врятував тисячі біженців, переслідуваних комуністичною владою. Згодом переселенці знайшли собі притулок в Німеччині, Америці, Канаді, Австралії, по всьому світу. Сьогодні – це потужна українська діаспора, яка допомагає і підтримує морально і матеріально Україну у боротьбі з російським загарбником.

І. Багрянний написав твори „Сад Гетсиманський“, „Тигролови“, „Людина біжить над прірвою“, „Огненне коло“, „Маруся Богуславка“. Його романи видані мільйонними тиражами, переведені англійською, французькою, голландською і навіть японською мовами. В 1963 році І. Багрянний був номінований на здобуття Нобелівської премії за розкриття злочинів тоталітарної системи в романі „Сад Гетсиманський“. Але Нобелівським лавреатом він не став, бо передчасно помер в санаторії „Сан-Блазіен“ (Баварія) 25 серпня 1963 року. Похований в Новому Ульмі, де проживав весь час після вимушеного переселення з України.

25 серпня охтирці зібрались у районній бібліотеці, де майже рік діє „Український клуб“. Ведуча і головний сценарист заходу Тетяна Акіменко підготувала цікаву і змістовну програму, учасниками якої були охтирці, гості із районного і обласного центрів. Кожен міг висловити свою думку чи прочитати щось із творчості І. Багряного.

На запрошення клубу приїхав письменник з Сум Володимир Коваленко, який створив проєкт літературного конкурсу ім. І. Багряного „Золотий бумеранг“.

Виступив Андрій Міцай, який навчається в Стрітівському педагогічному коледжі кобзарського мистецтва і виконав декілька кобзарських дум і українських пісень. Промовляли Анна Протасова, Тетяна Максименко, гостя з села Мала Павлівка Світлана Мащенко. Родичі письменника Наталя Белік, Лідія Хлипін, Ольга та Сергій Лозов'ягини додали інформації про свій рід. Світлина Людмили Храпач із Комишів прикрасили стіни бібліотеки пейзажами Охтирщини.

Щиро дякуємо за підтримку Фундації!

Від часу появи попереднього числа сторінки Фундації ім. Івана Багряного прислали пожертви на різні потреби такі особи: 1,000 дол. – **Василь Стан** для українського війська та Фундації, 500 дол. – **Петро Китасти** на потреби української армії, 200 дол. – **Олександр Полець** на потреби Фундації.

Управа Фундації щиро дякує всім жертводавцям й прохає й далі підтримувати Фундацію своїми пожертвами, щоб вона могла допомагати видавництвам та пресі України, сиротам, студентам, українській армії, яка бореться на сході України з російськими окупантами й потребує грошей на лікування поранених.

Дописи і листи до Фундації ім. Івана Багряного, членські внески і пожертви просимо посилати на адресу:

Bahriany Foundation
19669 Villa Rosa Loop
Fort Myers, FL 33967

Сторінку редагує Олексій Коновал

П'ять років діє „Бібліотека газети „Літературна Україна“

Максим Літерат

П'ять років тому вийшов у світ перший випуск „Бібліотеки газети „Літературна Україна“. Це була книга Дмитра Павличка „24 серпня 1991 року“. Згодом у цій серії з'явилися видання Володимира Базилевського, Анатолія Дімарова, Михайла Косіва, Юрія Пригорницького. Наступними були книги, присвячені важливим проблемам українського сьогодення, – „Єдина нація – єдина державна мова“, „Україна: загрози і виклики“, „Людина читаюча – людина вільна!“, а також збірники „Майдан гідності“ та „Героям слава“, пам'яті Петра Ротача.

Нині всі ці видання знайшли своє місце у бібліотеках України: від найголовніших (національної ім. Володимира Вернадського та Парламентської, наукових Києво-Могилянської академії, Київського національного університету ім. Тараса Шевченка, обласних університетських) до бібліотек сільських шкіл Херсонщини та Прикарпаття. Особливість цих книжок у тому, що народжені вони на сторінках самої „Літературної України“ і, по суті, доповнюють газету.

Зацікавлення до українських видань зростає у зв'язку з проведенням „Книжкової Бучі“. Читачі цікавляться, чи будуть представлені на цьому форумі видання „Літературної України“. Відповідаємо: так, будуть. Усі зможуть ознайомитися з усіма 12-ма випусками „Бібліотеки газети „Літературна Україна“, а й з виданнями „Плянета Ді-Пі“, „Українська еміграція“, „Із Шевченком на чужині“, „Як вони пишуть“, „Любіть Україну“, „Нові дні на берегах Онтаріо“, „Аргентинські запорожці – з думкою про Україну“, „Україна ХХ століття: національна ідея і чин“, „Біографії“.

Редакція отримує численні подяки від бібліотек та навчальних закладів за отримані видання. І це слова вдячності на адресу благодійників, зокрема Фундації ім. Івана Багряного та членів Фундації Василя Стана, Степана Олійника, Павла Джуля, Івана Гнипа, Оксани Мостович та інших. За гроші цих добротворців виходять у світ та надсилаються адресатам такі потрібні видання задля ствердження українського в Україні.

(„Літературна Україна“)

Справа Ігоря...

(Закінчення зі стор. 1)

В. Гройсманом парламентського регламенту, цілої низки законів, і про зловживання ними свого службового становища.

По-перше, притягненню депутата до кримінальної відповідальності мало передувати спеціальне письмове подання Генпрокурора. Цього подання не було. Налякані – бо в багатьох-багатьох з них також ніс в пушку – і збиті з пантелику В. Гройсманом, депутати голосували тільки на основі побаченого відеозапису.

По-друге, кричущим порушенням з боку Генпрокуратури було підслання свого агента з завданням спровокувати І. Мосійчука на хабар і потім зафіксувати цей момент на відео. Стаття 27 Закону про статус народного депутата передбачає, що таємне спостереження за депутатами можливе лише після того, як Верховна Рада дасть дозвіл на притягнення певного депутата до кримінальної відповідальності. Такого дозволу Рада в цьому випадку не давала.

По-третє, незалежні експерти приходять до висновку, що упередженість В. Шокіна до І. Мосійчука містить в собі серйозніші ознаки злочину, ніж намір депутата поживитися хабарем. Генеральний прокурор – очевидно, виконуючи одержане згори замовлення – так поспішав, що виказав себе невігласом саме в правознавстві. Бо є хибним – кваліфікувати дії І. Мосійчука за статтею 368 Кримінального кодексу, тобто за отримання депутатом незаконної вигоди з використанням свого службо-

вого становища. Як видно зі згаданого відеозапису, йшлося нібито про дозвіл для якихось людей на видобуток піску. Яке відношення до піску і до дозволів мають депутати? Аж ніякого. Інша річ, що І. Мосійчук, використовуючи свій депутатський мандат, десь міг посприяти, десь – натиснути, і таким чином домогтися бажаного для якихось нечесних підприємців дозволу. Але тоді й правова підстава для притягнення його до відповідальності мала б бути цілком іншою.

Упередженість щодо І. Мосійчука має ознаки грубого порушення закону й у тому, що негайно після його заарештування почалися обшуки в його авті, у депутатській приймальні і в домашньому мешканні – обшуки без офіційного судового дозволу.

А така „дрібниця“, як відмова Голови ВР В. Гройсмана надати І. Мосійчукові бодай однохвилинне слово для пояснень, – це вже навіть для „успішної боротьби з корупцією“ занадто. Навіть режим Віктора Януковича давав звинуваченому депутатові три дні для надання письмових пояснень і виправдань.

Що ж маємо у висновках? На жаль, те, що корупціонер В. Шокін (згадаймо про ганебний факт призначення ним до конкурсної комісії з обрання антикорупційного прокурора саме тих чотирох працівників Генпрокуратури, котрих суспільство звинувачує у незаконному збагаченні) шукає корупціонерів виключно серед представників патріотичного політичного крила України, зокрема й особливо – серед депутатів від Радикальної партії, „Свободи“ і „Правого сек-

тора“. Тому багато хто з аналітиків вважає це політичною розправою, помстою „радикалам“ за постійну критику на адресу влади, за те, що фракція не голосувала за зміни до Конституції, а відтак взагалі вийшла з парламентської коаліції.

А тим часом колишні „регіонали“, явні вороги України і злодії зі злодіїв, спокійненько засідають у Верховній Раді, все більше переконуючись, що події розвиваються в їхніх інтересах.

В суспільстві нуртують підозри, що йдеться про цілеспрямовану дискредитацію і знищення патріотичних сил в Україні. Саме про це може свідчити пропозиція Міністра внутрішніх справ Арсена Авакова скасувати реєстрацію для Всеукраїнського об'єднання „Свобода“. Цей А. Аваков, за відставку якого вже також зібрано понад 100 голосів у парламенті, вже ж дуже схожий на „троянського коня“ в українській політиці.

Не може справжня боротьба з корупцією ґрунтуватися на мафіозно-клановому правилі: „Для своїх – все, для чужих – закон“. Таке вже було. Саме проти цього народ і виходив на майдани.

Чому ж, з якої причини не статися докорінні, якісні зміни?

Політолог Михайло Басараб пояснює це так: „Порошенко не став президентом усіх українців. Він залишився керівником своєї бізнес-імперії і лідером „Блоку Петра Порошенка“. У такій ситуації глава держави не може бути об'єктивним, рівновіддаленим від політичних сил та груп впливу, не здатен проводити справедливую антикорупційну кампанію. Янукович також залишався лідером „донецьких“ і Партії Регіонів. Всі

інші для нього були чужинцями. Тож навряд чи ми станемо свідками затримання корупціонерів з „Блоку Петра Порошенка“, хоча таких там багато. У відкритих джерелах досить інформації про зловживання у найближчому оточенні президента. Є публічні звинувачення з боку конкретних політиків і громадських діячів. Цього досить для порушення кримінальних справ. Де вони?“.

Забіг-виклик...

(Закінчення зі стор. 9)

вольці з Чернівців відновлюють його для повернення на фронт, а на інші пожертви сумівців з Америки вони також відремонтували та відправили на фронт два двигуни для бойових авт.

В Еленвілі під час забігу-виклику на підтримку воюючої України вийшло близько 20 небайдужих, які в думках були з Україною протягом бігу завдовжки в п'ять кілометрів. Особливо вразила наполегливість та витривалість восьмилітнього Матвійка Микитина, який добіг до кінця третім.

Панувала дружня атмосфера, батьки та друзі підтримували усіх учасників щирими оплесками та словами підтримки, а після закінчення бігу відчувалась не лише спрага та втома від спеки, але й особливе відчуття єдності з тими, хто у ще важчих умовах перебуває під обстрілами на лінії вогню.

Зібрані благодійні внески будуть спрямовані на гуманітарні потреби української армії.

Крайова Управа СУМ

Це найкраще місце для збереження ваших ощадностей!

Інтернет: www.sumafcu.org

Завантажте наш мобільний додаток для зручності контролю за рахунками!

Шукайте **SUMA FCU Mobile**

- Депозит чеків
- Перегляд балансів та історії транзакцій
- Перекази між рахунками та оплата позичок
- Оплата рахунків та більше

Телефонуйте 914-220-4900.

Головне Бюро

125 Corporate Blvd
Yonkers, New York 10701
Tel: 914-220-4900
Fax: 914-220-4090
1-888-644-SUMA

E-mail: memberservice@sumafcu.org

Філія в Йонкерсі

301 Palisade Ave
Yonkers, NY 10703
Tel: 914-220-4900
Fax: 914-965-1936

E-mail: palisade@sumafcu.org

Філія в Спрінг Валі

16 Twin Ave
Spring Valley, NY 10977
Tel: 845-356-0087
Fax: 845-356-5335

E-mail: springvalley@sumafcu.org

Філія в Стамфордді

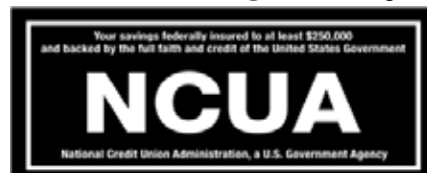
39 Clovelly Road
Stamford, CT 06902
Tel: 203-969-0498
Fax: 203-316-8246

E-mail: stamford@sumafcu.org

Філія в Нью-Гейвен

555 George St.
New Haven, CT 06511
Tel: 203-785-8805
Fax: 203-785-8677

E-mail: newhaven@sumafcu.org

Користайте тепер -
ціни на нерухомостях низькі,
а відсотки та умови на мортгеджах вигідні!

Звертайтеся до Кредитівки Самопоміч Нью Йорк

3.45%*

незмінний відсоток -
15-ти річний термін

SELF RELIANCE NEW YORK Federal Credit Union

Завжди професійна, конфіденційна та ввічлива обслуга.

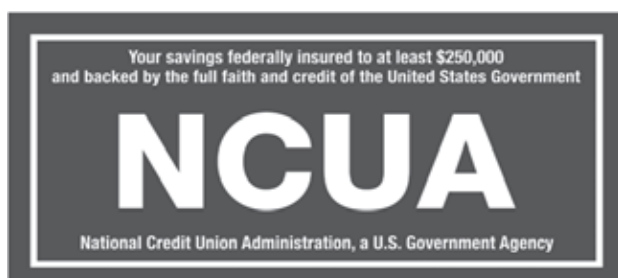
Головне бюро: 108 SECOND AVENUE NEW YORK, NY 10003 Tel: 212 473-7310 Fax: 212 473-3251

E-mail: Info@selfreliancenyc.org; Website: www.selfreliancenyc.org

Outside NYC call toll free: 1-888- SELFREL

Вигідно росташовані філії:

KERHONKSON: 6329 Route 209 Kerhonkson, NY 12446 Tel: 845 626-2938; Fax: 845 626-8636 ♦ **UNIONDALE:** 226 Uniondale Avenue Uniondale, NY 11553 Tel: 516 565-2393; Fax: 516 565-2097 ♦ **ASTORIA:** 32-01 31ST Avenue Astoria, NY 11106 Tel: 718 626-0506; Fax: 718 626-0458 ♦ **LINDENHURST:** 225 N 4th Street Lindenhurst, NY 11757 Tel: 631 867-5990; Fax: 631 867-5989

*Потрібно 20% завдатку; 1-4 родинний дім для вжитку домовласника; без нараховування точок (no points); нема штрафу за передчасне сплатення позички; 180 місяців до сплати; \$1,000 позичка коштує \$7.12. Відсотки на позичках можуть змінитись в будь-який час без попереднього повідомлення.

Колекції музею...

(Закінчення зі стор. 12)

ми під час обстрілів.

На виставці були представлені численні знімки та речі, що відтворювали трагічну ситуацію, в якій опинилось мирне населення східних регіонів України. Увагу відвідувачів привертала малюнки та листи, які діти адресують українським захисникам.

23 серпня цього року, до дня Державного прапора, музей відкрив нову виставку „Український прапор – символ боротьби та досягнень“, на якій були представлені прапори України з зони бойових дій з цікавою історією.

Один з прапорів бійці 17-го окремого мотопіхотного батальйону встановили на насипі неподалік Дзержинська для підтримки бойового духу. Стяг було чудово видно з боку Горлівки, яка перебуває під контролем терористів. Він був сильним подразником, тому кожен день вороги обстрілювали синьо-жовтий стяг з різних видів зброї, намагаючись його збити. Весь цей час українські воїни латали прапор та повертали його на місце. Згодом, отримавши в подарунок ще більший стяг, українські бійці подарували прапор журналістам телеканалу „1+1“, а ті передали до

музею.

Інший прапор на виставці був з Луганської комендатури невизнаної „Луганської народної республіки“, яка розміщувалась в приміщенні Жовтневої районної ради Луганська. З комендатури прапор вивезли добровольці Олександр та Вікторія Конови, які перебували в полоні у бойовиків з 22 липня по 28 жовтня 2014 року. Олександр втратив руку та ногу, тому як полонений не залучався до примусових робіт. Вікторія працювала прибиральницею і, побачивши прапор України, що лежав на підлозі при вході в комендатуру та слугував ганчіркою для витирання ніг, заховала його у себе під одягом. Після обміну полонених між Україною та невизнаною „ЛНР“ подружжя з прапором опинилося на волі.

У вересні цього року відкрилась виставка сучасного мистецтва, у межах якого було зроблено оригінальну композицію, що показує набої, які впали на сході України.

Бійці Збройних Сил України, Національної гвардії, добровольчих батальйонів відгукуються на прохання музейників про передавання їхніх матеріалів до фондової колекції. Підростає покоління буде виховуватись на численних прикладах мужності, героїзму та патріотизму.

МАРІЯ ДРИЧ
Ліцензований Продавець
Страховання Життя
MARIA DRICH
Licensed Life Insurance Agent
Ukrainian National Assn., Inc.
26 Perrine Ave., Jersey City, NJ 07306
Tel.: 201-647-6386
e-mail: marijkauna@yahoo.com

ХРИСТИНА БРОДИН
Ліцензований Продавець
Страховання Життя
CHRISTINE BRODYN
Licensed Life Insurance Agent
Ukrainian National Assn., Inc.
187 Henshaw Ave.
Springfield, NJ 07081
Tel.: 973-376-1347

ЕВГЕН ОСЦІСЛАВСЬКИЙ
2-ий Заступник президента
Ліцензований продавець
страхування життя
Ukrainian National Assn., Inc.
Tel.: 480-207-7070
e-mail: eugenemaria1968@gmail.com

ARKA
Нитки, тканина до вишивання,
писанкові прибори, касети, відео-
касети, CD, шкільні книжки, хустки,
кераміка, різьба.
89 East 2nd St., New York, NY 10009
Tel.: (212) 473-3550

Друкарня
COMPUTOPRINT Corp.
Established 1972
Clifton, New Jersey
виконує друкарські роботи:
• книжки (в твердій і м'якій оправі)
• журнали (з експедицією, або без)
• канцелярські друки
• весільні запрошення (в укр. і англ. мовах)
Ваші замовлення виконуємо
сумлінно, скоро і на час та
з 40-літнім досвідом!
973-574-8800
Fax: 973-574-8887
e-mail: computopr@aol.com

ФУНДАЦІЯ
УКРАЇНСЬКОГО
ВІЛЬНОГО
УНІВЕРСИТЕТУ
ЗАСЛУГОВУЄ НА ВАШУ
ВСЕБІЧНУ ПІДТРИМКУ!
Ukrainian Free University
Foundation, Inc.
P. O. Box 1028, New York, NY 10276

ШУКАЮ КІМНАТУ
для молоді жінки
коло церкви св. Юра
в East Village, New York.
Тел.: 917-405-6555

DNIPRO LLC.
• Туристичні послуги: авіаквитки і візи в Україну та інші країни
• Грошові перекази у всі країни світу • Українські та європейські компакт-диски • Українські сувеніри та хустки
• Телефонні картки: 80 хвилин розмови за 5 дол.
ROSELLE, NJ
645 W. 1st Ave.
Tel.: (908) 241-2190
(888) 336-4776
CLIFTON, NJ
565 Clifton Ave
Tel.: (973) 916-1543
PHILADELPHIA, PA
1916 Welsh Rd., Unit 3
Tel.: (215) 969-4986
(215) 728-6040

Відділ реклами – 973-292-9800, дод. 3040

Інтенсивні Курси Англійської Мови

Всі рівні володіння мовою • Англійська мова для підприємництва
Вдосконалення вміння писати і читати • Підготування до іспиту TOEFL
Повний вибір купців Apple iMac Photoshop та Office for Mac
“English through the Arts” - Центр Діяльності

Spanish-American Institute

служить міжнародним студентам на Times Square від 1955 р.

215 West 43 Street, Times Square, NY 10036

Тел.: 212-840-7111 • Факс: 212-719-5922

Info@sai2000.org • www.sai2000.org

SKYPE: StudentClub • www.FaceBook.com/StudentClub

*This school is authorized under Federal Law to enroll non-immigrant alien students.
Registered by the Department of Education of the State of New York.*

2200 Route 10 West, Suite 109
Parsippany, NJ 07054
(973) 538-3888 • Fax: (973) 538-3899

ROXOLANA
INTERNATIONAL TRADE, LTD
e-mail: roxolanald@roxolana.com
web: www.roxolana.com

ROXOLANA Travel

- У нас можна замовити авіаквитки на будь-які авіакомпанії до більшості європейських країн.
- Візові послуги до України (без запрошення).
- Зустрічаємо і відвозимо на автовокзалі.
- Пашпортні послуги. Обмінюємо старі пашпорти на нові українські.

ROXOLANA Money Service

ПЕРЕСИЛАЄМО ГРОШІ В УКРАЇНУ:

\$100 - \$7	\$500 - \$12	\$900 - \$20
\$200 - \$10	\$600 - \$15	\$1000 - \$20
\$300 - \$12	\$700 - \$17	\$1500 - \$37.50
\$400 - \$12	\$800 - \$17	\$2000 - \$50

Маємо ліцензію на пересилку доларів.
Також пересилаємо в інші країни.

* Додаткова оплата за доставку.
Існують певні обмеження.

ЗАМОВЛЯЙТЕ

Харчовий пакунок „Родинний“ з каталога

вміст пакунка:

борошно - 20 ф., гречка - 10 ф.,
олія - 1 гальон, тушонка - 3 ф., саямі - 3
ф., родзинки - 3 ф., дріжджі - 1 ф.,
кава мелена - 2 ф., шоколад - 2 плитки.
Ціна \$99 за 51 ф.

1-888-PAKUNOK (725-8665)

SO. BOUND BROOK MONUMENT CO. LLC

УКРАЇНСЬКЕ ПІДПРИЄМСТВО

ДАРКО ВОЙТОВИЧ, власник
(908) 647-7221 • (732) 356-1209

СТАВИМО ПАМ'ЯТНИКИ, МАВЗОЛЕЇ, СТАТУЇ
З РІЗНИХ ГРАНІТІВ, БРОНЗИ НА ПРАВОСЛАВНОМУ
ЦВИНТАРІ СВ. АНДРІЯ В С. БАВНД БРУКУ,
СВ. ДУХА В ГЕМПТОНБУРГУ ТА ІНШИХ.

LYTWYN & LYTWYN

UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS
Theodore M. Lytwyn, Manager
NJ Lic. No. 3212

AIR CONDITIONED ROOMS

Обслуга ЩИРА І СЕРДЕЧНА
Our services are available
anywhere in New Jersey.

Також займаємося похоронами
на цвинтарі в С. Бавнд Бруку
і перенесенням тлінних останків
з різних країн світу.

UNION FUNERAL HOME
1600 Stuyvesant Ave (corner of Stanley Terr.)
UNION, NJ 07083
908-964-4222 • 973-375-5555
www.unionfuneralhome.com

ПЕТРО ЯРЕМА

УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК

Займається похоронами
в **BRONX, BROOKLYN,**
NEW YORK і околицях

ДАНИЛО БУЗЕТА – директор
Родина **ДМИТРИК**

Peter Jarema Funeral Home, Inc.
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N. Y. 10009
(212) 674-2568

Наукове Товариство ім. Шевченка в Америці
що 23 вересня 2015 року
відійшов з цього світу
Дійсний член НТШ-А

св. п.
д-р Ігор Зелик

Професор соціології в університеті Сітон Гол

народжений 14 березня 1933 року у м. Надвірній у Галичині.

Співзасновник і член Наукової Ради
Українського Соціологічного Інституту в Нью-Йорку

Студював
в університетах Сітон Гол (1955) та Норт Каролайни,
Колюмбійському університеті (1963)

Автор праць:

"Two Types of Ukrainian Community" (1975)
"The Study Ethnicity in American Sociology" (1986)
"Ethnicity and Irredentia in Diaspora:
Profile of an Ukrainian-American Community" (1997)

Рідним складаємо співчуття.

Вічна Йому пам'ять!

Управа НТШ в Америці

Ділимося сумною вісткою, що з волі Всевишнього,
у понеділок, 21 вересня 2015 року, в Чикаго
відійшла у вічність наша найдорожча МАМА, СВАХА і ТЕТА

бл. п.

ЯРИНА „ОРИСЯ” ГАРАСОВСЬКА
з дому Павловська

нар. 24 жовтня 1924 року
в містечку Балигороді Сяніцького повіту, Галичина.

Закінчила Академічну Гімназію у Львові, студіювала на агрономічному факультеті Львівської Політехніки, закінчила медично-технічну школу в Шумперку, Чехія. З 1945 року в Німеччині, в Регенсбурзі. Активна в Пласті як краєва комендантка новацтва (1956-59), відзначена пластовим Орденом св. Юрія в сріблі. З 1959 року в США, в Чикаго. Ініціаторка і перша голова та довголітня заступник голови Сестрицтва Покрова Пресвятої Богородиці, заступник голови і опісля голова Союзу Українських Католицьких Братств і Сестрицтв Америки, довголітній член президії Парафіяльної Ради собору св. Володимира і Ольги, ініціатор Театральної Студії Молоді в Чикаго, голова Об'єднання Українських Жіночих Організацій міста Чикаго й околиць, діячка Товариства Рух Допомоги Україні та організатор допомоги дітям українського руху спротиву (засновниця „Крамнички Сумління”).

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися в понеділок, 28 вересня 2015 року, в Чикаго з похоронного заведення Музики до Собору св. Володимира і Ольги. Тлінні останки спочили на цвинтарі св. Миколая.

Залишені в глибокому смутку:

дочка	- МАРТА з чоловіком ФІЛІПОМ ЛЮЕЛЬСДОРФОМ
швагрова	- ІВАННА ГАРАСОВСЬКА
швагер	- РОМАН ЗАЯЦЬ
племінниця	- ХРИСТЯ ТАРАН з чоловіком ВІКТОРОМ
племінник	- ЮРА ЗАЯЦЬ з дружиною ЛІСОЮ та родиною
племінниця	- НАДІЯ ЗАЯЦЬ
племінник	- МИХАЙЛО ТАРАН з дружиною КЕЛЛІ та родиною
племінниця	- НАТАЛКА ТАРАН-ЛІСОВСЬКА з чоловіком МИКОЛОЮ та родиною
родини	- БІГУСІВ, ГАРАСОВСЬКИХ і ВОЛОСЯНСЬКИХ в Канаді й Америці

ближча і дальша родина і друзі в Україні.

Вічна Їй пам'ять!

У глибокому смутку повідомляємо родину, приятелів і знайомих,
що в середу, 23 вересня 2015 року відійшла у вічність
наша найдорожча Мама, Бабця, Сестра, Братова і Тета

св. п.
Міля Почтар

нар. 9 жовтня 1925 року в Жуличах, Україна.
вдова по св. п. Ярославіві, мама св.п. Данила.

Панахида відбулася в п'ятницю, 25 вересня 2015 року.

Похоронні відправи відбулися в суботу, 26 вересня, в Українській католицькій церкві св. о. Миколая в Пасейку, Н. Дж.

У глибокому смутку залишилися:

син	- Павло з дружиною Бет
донька	- Елена Свіні з чоловіком Джімом
внуки	- Данило, Алисон, Дарбі і Гейлі
сестра	- Александра Моравська
швагерка	- Аліс Грабовська
братова	- Кароліна Гніп
сваха	- Філіс Андерсон
племінники	- Річард Грабовський з родиною
	- Андрій Гніп з родиною
	- Григорій Гніп з родиною
	- Стефан Гніп з родиною і
	- Микола Гніп
племінниці	- Соня Галей з родиною
	- Наталія Мудж з родиною
	- Леся Кручова з родиною
	- Нейдін Симон з родиною
	- Тамара Гніп
	- Пола Сесто з родиною
	- Софія Спараціно з родиною
	- Ромона Чарлс з родиною.

Вічна Їй пам'ять!

Наукове Товариство ім. Шевченка в Америці
повідомляє своїх членів та громаду,
що 25 серпня 2015 р.
відійшов з цього світу
Дійсний член НТШ-А
Голова Осередку НТШ-А в Чикаго
(1998-2004 рр.)

св. п.
д-р Павло Пундій
лікар

народжений 14 квітня 1922 року у с. Косові, Чортківського повіту.

Навчався у гімназіях у Чорткові та Станіславові
Медичні студії розпочав у 1942 році у Львові
У 1950 році підтвердив лікарський диплом у США

Автор праці

„Українські лікарі”
(Чикаго, 1987-1988)

Рідним складаємо співчуття

Вічна йому пам'ять!

Управа НТШ в Америці

Oblast Memorials

PO Box 746, Chester, NY 10918
845-469-4247 E-mail: oblast@optonline.net

ОБСЛУГОВУЄ УКРАЇНСЬКУ ГРОМАДУ В NY/NJ/CT/PA

З ВИРОБОМ ЗНАМЕНИТИХ

~ ПАМ'ЯТНИКІВ ~ МАВЗОЛЕЇВ

НА ВАШЕ БАЖАННЯ МОЖЕМО ЗУСТРІТИСЯ З ВАМИ
У ВАШОМУ ДОМІ, ЩОБ ОБГОВОРТИ ВАШ ПРОЄКТ.

Шановні читачі! Висилаючи до „Свободи” спомини і співчуття з приводу відходу своїх близьких і друзів, не забувайте підтримувати видання тижневика жертвами на пресовий фонд!

БЛАГОДІЙНІ БЕНКЕТИ
НА ПІДТРИМКУ УКУ

НОВЕ ПОКОЛІННЯ для НОВОЇ УКРАЇНИ!

A NEW GENERATION FOR A NEW UKRAINE!

2015 GALA FUNDRAISING EVENTS
IN SUPPORT OF UCU

UKRAINIAN CATHOLIC UNIVERSITY is in the public phase of its Comprehensive Campaign to support the building of a modern campus and the establishment of new academic programs. **Support Ukraine's Future!**

UNITED STATES

• **OCTOBER 24, 2015**

Washington DC

*Army Navy Country Club
(Arlington)*

Speakers and Stars:

Carl Gershman

*President, National Endowment
for Democracy*

Dr. Taras Dobko

Vice-Rector, UCU

Victor Morozov

Renowned singer and composer

• **OCTOBER 25, 2015**

Chicago

The Ritz-Carlton Hotel

Speakers and Stars:

Dr. Sophia Opatska

CEO, Lviv Business School

John Hewko

*General Secretary & CEO,
Rotary International*

Oksana Mukha

Vocal artist

• **OCTOBER 31, 2015**

Syracuse, NY

The Sheraton Syracuse University Hotel

Speakers and Stars:

Bishop Borys Gudziak

UCU's President

Pavlo Sheremeta

*Director, School of Public
Management, UCU*

Oksana Mukha

Vocal artist

• **NOVEMBER 1, 2015**

New York City

The Roosevelt Hotel

Speakers and Stars:

Bishop Borys Gudziak

UCU's President

Pavlo Sheremeta

*Director, School of Public
Management, UCU*

Timothy Snyder

*Bird White House Professor
of History, Yale University*

Oksana Mukha

Vocal artist

CANADA

• **NOVEMBER 14, 2015**

Toronto

Liberty Grand

Speakers and Stars:

Diane Francis

*Journalist, author, editor-at-
large, National Post*

Pavlo Sheremeta

*Director, School of Public
Management, UCU*

Fr. Bohdan Prach, PhD

UCU's Rector

Maria Burmaka

Activist and Musician

• **NOVEMBER 15, 2015**

Montreal

Centre Mont-Royal

Speakers and Stars:

Diane Francis

*Journalist, author,
editor-at-large, National Post*

Pavlo Sheremeta

*Director, School of Public
Management, UCU*

Fr. Bohdan Prach, PhD

UCU's Rector

Maria Burmaka

Activist and Musician

• **NOVEMBER 20, 2015**

Calgary

St. Stephen Protomartyr Ukrainian Catholic Cultural Center

Speakers and Stars:

Most Rev. David Motiuk

Bishop, Eparchy of Edmonton

Fr. Bohdan Prach, PhD

UCU's Rector

Dr. Gerry Turcotte

President, St. Mary's University

Dr. Sophia Opatska

CEO, Lviv Business School

Maria Burmaka

Activist and Musician

FOR MORE INFORMATION:

1(800) 599-3671

www.ucf.org

